71STE JAARGANG No. 9131 WOENSDAG 22 SEPTEMBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling) Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Grootste tankers ter wereld binnenkort in Lago-haven

Belangrijke baggerwerken en steiger-aanleg te San Nicolas

St. Nicolaas. — De Lago en de Nederlandse Maatschappij voor Havenwerken zijn momenteel aan het onderhandelen over een contract betreffende de uitvoering van een project, waardoor de haven van St. Nicolaas, waar eens slechts schoeners en kleinere schepen door de bochtige ingang konden binnenlopen, toegankelijk zal worden voor de grootste tankers ter wereld.

Tussen November a.s. en het derde kwartaal van 1955 zal Havenwerken niet minder dan 550.000 kubieke yard grond uit de haven, de haveningang en de bassins rondom de aanlegsteigers moeten baggeren.

In datzelfde tijdsverloop zal de Lago zelf de langs het rif gelegen aanlegsteigers (Reef Docks Nos. 1, 2 en 3) en de aanlegsteigers voor Lake-tankers afbreken en op laatst bedoelde plaats een nieuwe pier voor ruwe olieaanvoer doen bouwen.

Na voltooiing van dit bagger- en constructiewerk, dat naar schatting meer dan Fl. 3.500.000 kost, is de haven van St. Nicolaas toegankelijk voor schepen van het tonnage van de „Tina Onassis", de grootste tanker, die ooit gebouwd is. Dit schip werd in Juli j.l. i. Hamburg in Duitsland te water gelaten en is het eigendom van de Heer A. S. Onassis, een groot figuur in de scheepvaartwereld wiens walvisvangstvloot verleden maand bij de Lago bunkerde.

De „Tina" — 775 voet lang en 95 voet breed, met een laadvermogen van 45.000 ton en een diepgang van meer dan 37 voet wanneer zij volgeladen is — is een typerend voorbeeld van tankerbouw in de periode na de Tweede Wereldoorlog. Met haar lengte als die van een vliegdekschip en zwaarte van een slagschip, is de „Tina", die 375.000 ton olie kan laden, meer dan 2½ maal zo groot als een T-2 tanker.

Doordat haar laadvermogen zo groot is kan zij de petroleumproducten naar **verdere** bestemmingen vervoeren dan **de** oudere en kleinere tankers. Met **het oog op deze meer economische wijze van exploitatie, bouwen de leidende tankvaartmaatschappijen thans grotere** en snellere schepen.

Baggeren

De Lago-directie, die sedert geruime tijd de noodzakelijkheid tot verbetering van haar havenfaciliteiten inzag en aangespoord door het toenemend aantal „reuzentankers" dat in de laatste 12 maanden is te water gelaten, gaf opdracht een baggerwerkplan te projecteren en vroeg verleden maand om offertes voor de uitvoering van het werk ter uitdieping en verbetering van de Haven van St. Nicolaas.

De aanbiedingen werden op 6 September j.l. geopend en daarna werd een voorlopige overeenkomst gesloten met een concern te Curaçao dat in 1949 en 1950 de „finger piers" No. 1 en No. 2 voor de Lago bouwde en ook andere havenwerken voor haar uitvoerde.

De baggermolen van deze maatschappij, de „Curaçao", is van het „emmer" type. Een rij emmers worden aan een „ketting zonder einde" naar de bodem geleid waar zij grond opscheppen die zij naar de oppervlakte brengen en vervolgens in baggerschuiten deponeren.

De schuiten, die uit Nederland komen, worden naar zee gesleept en aldaar in water van 600 voet diepte leeggestort.

Volgens het voorlopig contract zal het „Mechanical Department" der Lago de Lake-tankersteigers afbreken. Het bassin van de Lake-tankersteigers zal tot 35 voet diepte uitgebaggerd worden en op die plaats zal het „Mechanical Department" dan een nieuwe, 755 voet lange steiger voor ruwe olieaanvoerende tankers bouwen.

Met de nieuwe aanlegsteiger, ter vervanging van de aan het rif gelegen steigers, is de Lago in staat twee Supertankers van 26.000 ton gelijktijdig te lossen of te laden, terwijl deze nieuwe steiger tevens uitgerust zal worden ter voorziening in ligplaats voor de kleinere T-2 tankers. Van de pijpleidingen, die thans naar de Lake-tankersteigers lopen, wordt gebruik gemaakt.

Het diepste baggerwerk zal uitgevoerd worden in de Oostelijke en Westelijke toegang tot de haven, in de haven zelf en het ligplaats-bassin van Finger Pier No. 1 en Finger Pier No. 2. Deze gedeelten, die thans 35 tot 37 voet diep zijn worden in hun geheel tot een diepte van 40 voet beneden het gemiddeld laagwaterpeil gebaggerd.

Het bassin van het Reef Dock No. 1 wordt eveneens 40 voet diep ter voorziening in meer manoeuvreerruimte voor de „reuzentankers", die in de richting van Finger Pier No. 1 en Finger Pier No. 2 varen. De Zuidelijke ligplaatsen van deze aanlegsteigers worden speciaal uitgerust voor het laden en lossen van schepen, zoals de „Tina" en de „World Glory". Laatstgenoemd schip, dat na de oorlog is gebouwd, meet eveneens 45.000 ton en heeft een lengte van 736 voet en een breedte van 102 voet.

Met een diepte van 37 voet aan de Oostelijke ingang en het Oostelijk gebied van de haven en van 35 voet in het Westelijk gedeelte, kunnen geladen schepen met een grotere diepgang dan 34 1/2 voet van de Haven van St. Nicolaas thans niet binnenlopen. Na voltooiing van het baggerwerk zal de haven toegankelijk zijn voor geladen schepen met een maximum diepgang van 37 1/2 voet, hetgeen het maximum is dat tot dusver is gebouwd of, zover bekend, thans in aanbouw is.

In 1927 maakte de Lago de Haven van St Nicolaas voor het eerst toegankelijk voor grote schepen door een Oostelijke ingang te laten springen door het rif. Daarna verbeterde zij de haven door in 1937 een Westelijke ingang te openen en in de loop der jaren bouwde zij 10 aanlegsteigers voor het lossen of laden van schepen van grote diepgang, alsmede steigers voor 9 Lake-tankers, verschillende scheeps-reparatieligplaatsen en een droogdok voor Lake-tankers.

Drie CSM-tankers verkocht

's Gravenhage. — De drie Nederlandse dubbelschroef-tankstoomschepen van de Curaçaose Scheepvaart Maatschappij op Curaçao, de „Carlota", de „Conchita" en de „Chepita", zijn door bemiddeling van de makelaars Jacq. Pierto Jr & Sons te New York verkocht aan de Island Tug and Barge Ltd. te Victoria, Brits Columbia. De schepen zullen tot vrachtschepen voor droge lading worden verbouwd en dan op de Canadese Westkust gaan varen.

Antilliaanse defensiebijdrage in Rijksbegroting

's-Gravenhage. — De begroting van de Nederlandse marine vertoont een eindcijfer van Nƒ 321 millioen. De bijdrage van de Nederlandse Antillen in de defensiekosten van dat Rijksdeel over het jaar 1953 ad Nƒ 6 millioen, komende boven het vastgesteld defensie-plafond, is in dit eindcijfer verwerkt.

De overdracht van de taak van de Koninklijke Landmacht aan de Koninklijke Marine in Nieuw Guinea zal in 1955 worden voltooid.

Eerste Kamer neemt Statuut in behandeling

's Gravenhage. — De centrale afdeling van de Eerste Kamer heeft besloten op Dinsdag 28 September a.s. in de afdelingen het ontwerp van het Statuut voor het Koninkrijk-nieuw-stijl te onderzoeken.

Suppletoire begroting 1954 van 2 millioen

Willemstad. — Naar wij vernemen, kan binnenkort de indiening van de Suppletoire Begroting 1954 bij de Raad tegemoet gezien worden. Het eindcijfer dier begroting bedraagt ongeveer ƒ 2.000.000.— en wordt voornamelijk beheerst door het onderwijs. De Dienst Water Voorziening krijgt ƒ 200.000 ten behoeve van het distributienet, in casu aanleg pijpen, enz.

Een half millioen KLM passagiers

Amsterdam. — De heer D. D. Mama uit Karatsji, die Zaterdagmorgen per K.L.M. uit Londen op Schiphol aankwam ter voortzetting van zijn reis naar Karatsji, was de halfmillioenste K.L.M.-passagier dit jaar. Hij kreeg van de chef van de stationsdienst een luxe sigarettendoos. In 1953 is eind October de halfmillioenste K.L.M.-passagier vervoerd.

Londen in opschudding door brutale goud-diefstal

KLM-machine wacht vergeefs op goud-zending voor Schiphol

Londen. — Twee kisten ongemunt goud, ter waarde van NAf 230.000, die per KLM-machine van Londen naar Schiphol zouden worden vervoerd, zijn gisteravond kort voor het invallen van de duisternis in Londen gestolen. De dieven reden met een bestelwagen in op de vrachtauto die het goud zou vervoeren naar het vliegveld, maakten zich meester van de kisten en namen de wijk. De gehele overval nam niet meer dan 20 seconden in beslag.

De politie legde des avonds een cordon om Londen om te pogen de dieven aan te houden.

Reuter noemt het de grootste gouddiefstal in vele jaren gepleegd en de grootste misschien die ooit in Londen is gepleegd. De verzekerings-maatschappij loofde Naf. 22.500 uit voor inlichtingen, die leiden tot de ontdekking van het goud.

Nader wordt gemeld, dat de auto, waarmee de dieven van de goudlading in Londen ontsnapten, vanmorgen werd aangetroffen enkele honderden meters van de plaats van de overval.

De overval vond plaats beneden het venster van de Londense flat van Sir David Maxwell Fyfe, de Britse minister van binnenlandse zaken.

Perziken voor de Paus

Z. H. Paus Pius XII staat temidden van een groep kinderen in hun traditionele costumes, die door Hem werden ontvangen in Zijn zomerresidentie te Castel Gandolfo. De kinderen boden de H. Vader vruchten aan ter gelegenheid van het Perzik-festival te Castel Gandolfo, dat jaarlijks in deze streek wordt gehouden.

Zaak-Montesi neemt nieuwe wending

Pietro Piccioni beschuldigd van moord op Wilma Montesi

Oud-minister valt flauw bij horen van arrestatie-bevel tegen zijn zoon

Rome. — Piero Piccioni, de zoon van de afgetreden minister van buitenlandse zaken van Italië en markies di Montagna, de belangrijkste figuren in de zaak Montesi, zijn in arrest gesteld. Piccioni is thans formeel beschuldigd van doodslag en de markies van medeplichtigheid. Oud-minister Piccioni viel flauw toen hij van de arrestatie van zijn zoon hoorde.

Piero ontkende iets uitstaande te hebben met de dood van Wilma Montesi, wier naakte lijk op een strand gevonden werd. De advocaten dienden een lijst in van elf personen, die bereid zijn te zweren dat Piero ziek in zijn bed lag op de avond van de dood van Wilma. Op deze lijst komt ook de naam van oud-minister Piccioni voor.

Polito, het voormalig hoofd van de Romeinse politie kreeg het bevel om voor een verhoor voor de magistraat te verschijnen. Het Italiaanse persbureau meldt dat Polito er o.m. van wordt beschuldigd dat hij de markies en Piccioni geholpen heeft het onderzoek van de politie te ontgaan.

Nader wordt uit Rome gemeld: — De berichten, dat aan vijf bekende personen, Prins Maurits van Hessen, Piero Piccioni, dr Xaverius Polito en Ugo Montagna en tenslotte ook aan Tomaso Pavone hun paspoorten zijn ontrokken, en dat thans twee van hen zijn gearresteerd, heeft grote opschudding verwekt. Het was bekend, dat de rechter van instructie, dr Sepe, na een half jaar onafgebroken werk op het punt staat zijn onderzoek af te sluiten. Verder wist men, dat het verhaal over het „voetbad" te Ostia, waarbij Wilma Montesi verdronken zou zijn, thans definitief van de baan is. Wilma is òf vermoord, òf zij is op 10 April plotseling onwel geworden en toen hetzij reeds dood, of veeleer nog levend, aan het strand neergelegd, op een wijze, die de indruk moest maken, dat zij verdronken zou zijn.

Prins Maurits is de oudste zoon van Philips von Hessen en van prinses Mafalda, de in een Duits concentratiekamp gestorven dochter van koning Victor Emmanuel II. Hij woont te Rome bij zijn jongere broer Hendrik in het bijgebouw van de vroegere villa Savoya, waar eenmaal de Italiaanse Koning resideerde. Het verdient vermelding, dat de ingang van dit optrekje, waar de beide broers wonen, op 70 meter afstand gelegen is van het huis waar Wilma Montesi woonde. Deze Wilma was zo opvallend knap, dat het vreemd klinkt, wanneer de Prins zegt, dat hij haar nooit zou hebben gezien. De beide prinsen, blonde, knappe jongens, zeer sympathiek in de omgang — wij hebben ze op Capri vaak ontmoet — zijn vrienden van Dado Ruspoli, de Romeinse aristocraat, die onlangs aan de Franse grens werd gearresteerd wegens het smokkelen van opium. In de Romeinse society heet het, dat Maurits van Hessen verslaafd is aan verdovende middelen, en daarmede zou men dan weer terugkeren tot de onthullingen, die zijn gedaan over de handel in verdovende middelen van Ugo Montagna en de festijnen in het jachthuis van Capocotta.

De meest verspreide lezing is thans deze: van de vier jachtopzieners van Capocotta bevinden er zich thans drie in voorlopige hechtenis wegens meineed en onware mededelingen aan het gerecht. De vierde is voortvluchtig. Een der drie, zekere De Felice, heeft dezer dagen iets losgelaten, en dit zou de oorzaak zijn der genomen maatregelen. De Felice zou [illegible] zijn advocaat hebben bevestigd, wat [illegible] het gerecht heeft medegedeeld: [illegible] dellijk daarop werd gezegd, dat de Prins van Hessen op de avond van 10 April 1953 met een donkere vrouw te Capocotta is aangekomen; dat de jachtopzieners hem hebben gezien, dat de vrouw ongetwijfeld Wilma Montesi is geweest; en dat ruim een uur later de Prins opgewonden kwam vertellen, dat de vrouw plotseling zeer onwel was geworden. Daarna is zij dood of levend aan het strand neergelegd.

Dit zijn de beschuldigingen, die Ugo Montagna, een der hoofdverdachten, tegen de Prins van Hessen inbrengt. Nu is de figuur van Ugo Montagna verre van zuiver en daarom wordt ook vermoed, dat hij een valse beschuldiging doet om de ware betrokkene, die dan Piccioni zou zijn, te redden.

Volgens mej. Bisaccia, die eerst volhield en later loochende, dat zij de minnares is geweest van Piccioni, zou deze een wreed sadist zijn. Een moord is natuurlijk niet uitgesloten, maar er zijn toch meer aanwijzingen in de richting van verdovende middelen. Dat ook dr Polito, tot voor kort hoofd der Romeinse politie, zijn woning niet mag verlaten, zou kunnen betekenen, dat hij ervan zal worden beschuldigd, de zaak in de doofpot te hebben willen stoppen met zijn verhaal over een „voetbad". Hetzelfde geldt voor dr Pavone, vroeger hoofd van de gehele politie van Italië, en intiem bevriend met Montagna.

Met twee kwartjes over de Oceaan

Een elfjarige knaap uit Brooklyn (V.S.), Eugene Hart, heeft de tocht van zijn leven gemaakt: de opzet, toen hij van huis ging met zijn twee kwartjes, was een bezoek aan de bioscoop. In plaats daarvan wandelde hij echter naar de „United States", die aan de kade lag, om aan boord eens een kijkje te nemen. Toen hij echter na een paar uur weer aan dek kwam, bleek het schip reeds te zijn afgevaren.... Dit betekende voor Eugene een tocht over de Atlantische Oceaan in het modernste schip van de Verenigde Staten, een buitenkansje, waar iedere jongen jaloers op zal zijn. Hier ziet men hem in de haven van Southampton onder de hoede van de chef-gereedschapsmaker van het schip.

Recht tot het Hart

— Voor wie loochenen wat zij niet begrijpen is alles begrijpen geen kunst.

Nederlander van Kleffens gekozen tot voorzitter Alg. Verg. U.N.O.

Zal hij zich terugtrekken wanneer kwestie N.-Guinea aan de orde komt?

New York. — De Nederlander van Kleffens is gekozen tot voorzitter van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. De stemmenverhouding van de verkiezing van van Kleffens was 45 stemmen voor van Kleffens; 3 voor Prins Wan — die zich teruggetrokken had — en 12 onthoudingen. In de redevoering die hij na zijn verkiezing hield, zeide van Kleffens, dat hij het voorzitterschap op zich neemt op het ogenblik dat de wereld geen enkel gewapend en georganiseerd conflict kent. En toch zijn, ondanks deze weldaad, degenen talloos, die het gevoel hebben onder een hemel te leven, die gaat betrekken. Wij zitten immers niet meer op een eenvoudig kruitvaatje; wij zitten op een waterstofbom — zo zeide de Nederlandse voorzitter.

VAN KLEFFENS
....wij zitten op een waterstofbom....

„Men vergisse zich niet", aldus van Kleffens. „Onze verantwoordelijkheid is naar evenredigheid toegenomen, en zo dit op ieder van ons slaat, de mogendheden die deze vernietigingsapparaten bezitten zullen zeker erkennen dat het in het bijzonder op haar en haar vertegenwoordigers slaat.

De gehele wereld verwacht van ons dat wij een bijdrage leveren voor de algemene vrede, die gegrondvest is op „leven en laten leven".

Het eenvoudig naast elkaar bestaan bevredigt de volkeren niet; ook lijken bestaan naast elkaar. De volkeren verlangen veel meer. Hen tevreden stellen is ons moeilijk en ambitieus programma".

Mr. van Kleffens deed een beroep op de diverse afgevaardigden tot goede wil en begrip en om hun regeringen adviezen te zenden die in overeenstemming zijn met het Handvest.

Op een vraag van een verslaggever of mr. van Kleffens zich als voorzitter zal terugtrekken als Nieuw-Guinea aan de orde komt, zeide hij daarin nog geen beslissing te hebben genomen en te willen afwachten hoe de toestand zich in het betrokken comité ontwikkelt.

Mevrouw Pandit, voorzitster van de achtste algemene vergadering van de Verenigde Naties opende als tijdelijk voorzitster de negende vergadering om de afgevaardigden in staat te stellen een nieuwe voorzitter te kiezen.

De leider van de Russische delegatie bracht onmiddellijk de kwestie van de toelating van het communistische China ter sprake. Hij diende een ontwerp-resolutie in, waarin het communistische China verzocht wordt de zetel van China in de algemene vergadering en alle organen van de Verenigde Naties in te nemen.

De Amerikaan Lodge diende een motie in, waarin de algemene vergadering verzocht werd gedurende de huidige zitting zich te onthouden van het onderzoek van elk voorstel om de delegatie van het nationalistische China uit te sluiten en te vervangen door afgevaardigden uit Peking.

De vergadering verwierp het Russische voorstel door het Amerikaanse aan te nemen met 43 tegen 11 stemmen bij 6 onthoudingen.

Nederland stemde voor het Amerikaanse voorstel.

Van Kleffens Nederlander van formaat

De Nederlander Mr. Elco Nicolaas van Kleffens die gisteren gekozen is tot voorzitter van de Alg. Vergadering van de Ver. Naties, is thans gezant in Portugal met de persoonlijke titel van ambassadeur. Hij is tevens minister van Staat. Zijn leeftijd is 60 jaar.

Mr. van Kleffens behaalde zijn titel aan de universiteit te Leiden. In 1918 trad hij toe tot het secretariaat van de Volkerenbond. Later vertrok hij naar Londen waar hij twee jaren werkte bij de Kon. Shell.

In 1922 werd hij ambtenaar van het departement van buitenlandse zaken en negen maanden voor de inval van de Duitsers in Nederland vervulde hij op dat departement de hoogste post, namelijk die van minister. Deze post bleef hij vervullen tot 1946; daarna was hij van 1947 tot 1950 ambassadeur te Washington en vertrok toen op eigen verzoek naar een rustiger post.

Hij vertegenwoordigde Nederland in de Veiligheidsraad.

New York. — De firma Henry Kaiser heeft megedeeld met Perón in beginsel te zijn overeengekomen in Cordola (Argentinië) een autofabriek te bouwen, die jaarlijks ongeveer 40.000 auto's kan vervaardigen. De bouwkosten bedragen 25 millioen dollar.

Prins Bernhard naar Z.-Afrika vertrokken

Schiphol. — Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden is gisteravond met de Dakota van de regering naar Zuid-Afrika vertrokken op uitnodiging van de regering van Zuid-Afrika.

Door een technische storing vertrok Z.K.H. vier en een half uur later dan de bedoeling was.

Z.K.H. is vergezeld van zijn particulier secretaris, mr. de Graaff, zijn adjudanten overste Geertsema en luitenant ter zee Elbers, de luitenant kolonel vlieger Gerben Sonderman en de commissaris der Rijkspolitie Seesink. De terugreis wordt op 9 October aanvaard.

dr Veldink te Caracas

Caracas. — Dezer dagen arriveerde uit Nederland in Caracas de bedrijfs- en zuiveleconoom, dr. Jan Gert Veldink, in gezelschap van zijn vrouw en drie kinderen. Hij zal het departement van Handel Industrie en Nijverheid van advies dienen inzake de ontwikkeling van de zuiveleconomie in Venezuela in het kader van de technische hulpverlening van de Verenigde Naties.

Dr. Veldink is op verzoek van genoemd ministerie door de Voedsel en Landbouw organisatie uitgezonden. De Venezolaanse regering koos dr. Veldink uit een groep deskundigen die aan haar goedkeuring werd voorgelegd.

De cat-cracker te Punta Cardon

Caracas. — Omtrent de voorgenomen bouw van een Katalytische Kraakinrichting te Cardon meldt een ANP-correspondent nog het volgende:

Zoals men weet is een dergelijke installatie nodig voor het vervaardigen van vliegbenzine. Tot nu toe werd deze uit Curaçao en Aruba naar Venezuela ingevoerd. De capaciteit zal 35.000 barrels (crude) per dag bedragen, hetgeen betekent, dat onder andere per dag 15.000 barrels vliegbenzine zullen worden geproduceerd.

De installatie zal ongeveer gelijk zijn aan die te Pernis en tot de 5 grootsten ter wereld (grootste in Midden- en Zuid-Amerika) behoren. Het is een Nederlands project (ontwerp BPM) dat 125 Millioen Bolivares zal kosten, wat de investering te Cardon tot ongeveer 825 Millioen Bs brengt. Deskundigen uit den Haag worden in Venezuela verwacht voor verdere besprekingen. Niettegenstaande de zeer grote investering zal de uitbreiding van het personeel voor de bediening van de nieuwe installatie zeer gering zijn, (ongeveer 60 man) daar deze volkomen automatisch is. Hiermede zal de raffinaderij te Cardon alleen kwalitatief verbeterd worden en niet kwantitatief, aangezien de destillatiecapaciteit niet zal worden opgevoerd, doch slechts een grotere kraakcapaciteit zal worden bereikt.

Men verwacht dat de cat-cracker in 1957 in bedrijf kan komen. Venezuela zal dan tot de landen behoren die vliegbenzine exporteren, een olieproduct dat overal ter wereld zeer gevraagd is.

Curacaos' voetbal in de voorbije maanden

De fraters leerden ons voetballen en nu verslaan wij het Nederlandse elftal!

Wel en wee tegen Haiti, Millonarios. Oranje, Suriname en in de competitie

De oude getrouwe „Amigoe"-lezers zullen zich ongetwijfeld de enthousiaste sportverslagen en beschouwingen nog wel herinneren van frater Tharasius, de „poort-bewaarder" van Scherpenheuvel. Dat hij zijn hobby nog niet vaarwel heeft gezegd, bewijst het feit, dat hij het niet laten kan de sportliefhebbers onder de „Amigoe"-lezers van tijd tot tijd nog eens op een artikel van zijn hand te onthalen. Zo schreef hij in April nog een beschouwing over het verloop van de C.V.B.-competitie 1953 en liet hij de verschillende internationale en nationale voetbalgebeurtenissen de revue passeren. Thans vervolgt hij zijn voetbalpraatje en behandelt hij alle belangrijke ontmoetingen op voetbalgebied tot aan de Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de C.V.B. toe.

De wedstrijden in de A-klasse om de Koningin Julianabeker brachten voor vele supporters en zeer zeker ook voor hen, die het programma in elkaar gezet hadden, verrassende uitslagen. De eerste verrassing kwam al op de eerste avond van de eerste ronde. Sithoc, dat met trots zeven hoog troont op de prestatielijst en zich subkampioen van Curaçao mag noemen, werd door de mannen van Boca San Michiel, Jong Colombia, dat zich op diezelfde lijst niet hoger kon vestigen dan de eerste verdieping, knock-out geslagen. Was dat een grote verrassing, op de tweede avond van de eerste ronde kwam er nog een grotere verrassing uit de bus. De kampioen van Curaçao, S.U.B.T., kon het tegen de laagst geplaatste in de competitie, Jong Curaçao, niet verder brengen dan een gelijk spel om daarna door middel van strafschoppen van het programma te verdwijnen.

Ook Veendam presteerde niet wat er van verwacht werd. Het liet zich door Vesta de das omdoen. Daarmee plaatsten zich drie van de vier clubs die op de competitielijst het laagst genoteerd staan, in de tweede ronde. Van de vier hoogst geplaatsten op de competitielijst kon alleen Jong Holland zich slechts met behulp van penalties tegen Estudiantes handhaven.

Jong Colombia, dat na zijn trotse zege op Sithoc, mogelijk al van een finale droomde, werd in de tweede ronde tegen Jong Holland met vier lengten geslagen.

Jong Curaçao had voor de tweede ronde weer een verrassing, al was het niet zo'n opzienbarende en versloeg Vesta.

Daarmede plaatsten de Oranjehemden zich in de finale tegenover Jong Holland. Gezien de overgrote belangstelling bij de finale moest blijkbaar de grootste verrassing nog komen. Maar die kwam niet of het moest een verrassing zijn, dat het 65 minuten duurde eer de Jong Curaçao-defensie bezweek. De enorm grote cup, beschikbaar gesteld door de Oranjevereniging, mocht Jong Holland in ontvangst nemen.

In de B-klasse was het Riverside, dat in de finale de beker won op de kampioen Athene.

Tegen Haiti...... om te vergeten!

In de eerste dagen van de maand Mei was Racing Club Haïti op bezoek. De eerste wedstrijd tegen Sithoc bracht voor R.C.H. een kleine overwinning. De tweede wedstrijd tegen S.U.B.T. verliep niet zo vlot. Het eerste bedrijf kon zelfs de 45 minuten niet halen. Na 30 minuten spelen met de stand 1—0 voor SUBT, was de RCH al zo zenuwachtig, dat de Hermandad met bijzondere soort vegers het terrein moest schoon vegen. Het was een visite om nooit meer aan te denken.

Krachtmeting tussen de eilanden

Wij hadden gehoopt, dat de staart van de competitie nl. de promotie- degradatiewedstrijden in de loop van de maand Mei zouden worden gespeeld, want wij waren na de successen van Jong Curaçao om de Koningin Julianabeker nieuwsgierig naar de afwerking van de competitiestaart. Blijkbaar had men die staart in het zuur gelegd, want er gebeurde niets. Wel trokken onze nationale sterren in het laatste weekend van de maand de grens over voor een bezoek aan onze Arubaanse sportvrienden. De inzet van het spel was de mooie molen van de C.V.B.-consul in Den Haag, de heer Lioni. Van de Arubaanse ploeg lazen wij, dat ze niet op zijn sterkst was opgesteld. Van de Curaçaose ploeg was dat ook bekend. De C.V.B.-bestuursleden vonden het dan ook niet leuk dat Giribaldi niet van de partij was. En wij menen te weten, dat Giribaldi zelf er het meest van geschrokken was, dat hij mocht thuis blijven. Toch stuurde onze Braziliaanse trainer zijn Curaçaose ploeg, door hem zelf samengesteld, vol vertrouwen de Arubaanse arena in. Zijn vertrouwen werd niet teleurgesteld. Het A.V.B.-bestuur zag met lede ogen de mooie molen weer de richting Curaçao in draaien. Ook in de tweede wedstrijd om de Basiroeti-beker waren beide ploegen niet op hun sterkst. Door het gelijk spel dat bevochten werd, ging ook deze beker naar Curaçao.

De nationale Juniorenploeg van beide eilanden hadden in hetzelfde weekend in alle stilte contact met elkaar op Curaçaose grond. Het werden twee overwinningen voor de oranjehemdjes. Zij, die de verrichtingen van beide jeugdploegen zagen, waren zeker niet enthousiast over het vertoonde spel. De behaalde resultaten van Senioren en Junioren zullen het CVB-bestuur met zijn grote familie toch wel voldoening hebben geschonken.

Millonarios

De maand Juni was al met zijn volle week bezig, toen de met naam en faam bekende club Millonarios uit Colombia, waar Curaçao verleden jaar reeds kennis mee maakte, op bezoek kwam. Naar aanleiding daarvan waren de verwachtingen hoog gespannen. Het bleek echter geen Millonarios 1953 te zijn. Dat Curaçao toch blij was met de overwinning na het eerste treffen, spreekt vanzelf. En omdat wij na die eerste overwinning niet meer zo spoedig geneigd waren ons petje af te nemen voor die profs, was de pil, die Curaçao in het tweede treffen kreeg te slikken, des te bitterder. Gedurende het tweede bedrijf van het tweede treffen heeft men nog wel getracht de pil door middel van een invasie af te wenden. Het mocht niet baten. Het slikken van de pil werd er alleen maar bitterder om.

Dat de Colombiaanse profs niet aan de verwachtingen hebben beantwoord daar kan de C.V.B.-penningmeester ook over mee praten.

Competitiestaart

Na het slikken van de Colombiaanse pil werd dan eindelijk de competitiestaart aangesproken. Jong Curaçao en Athene, de twee belanghebbenden, hadden al lang op die staart gewacht. Voor de kampioen van de B-klasse, Athene, bleek het een staart in het zuur te zijn, wat niet wegneemt, dat het voor Jong Curaçao ook geen mals luchtig hapje was. Dat maakten de uitslagen van beide wedstrijden iedereen duidelijk. In de eerste ontmoeting hadden de jongens van Otrabanda het al moeilijk tegen de Grieken van Groot Kwartier. Ze kwamen maar net met de hakken over de sloot. Toch was dat ook weer voldoende om voor het tweede treffen met een meer of minder gerust hart de zenuwen thuis te laten. En al kwamen de oranjehemden in de tweede ontmoeting zelfs niet met de hakken over de sloot, door de knieën gingen ze toch ook niet. Met als gevolg, dat Athene het komende seizoen nog maar eens moet proberen de titel van de B-klasse te veroveren.

Bittere kruiden

Na het verwerken van de competitiestaart werden de Rifstadionpoorten voor de sport gesloten. Met man en macht ging men aan het werk om het stadion zijn mooiste pakje aan te geven, want Nederland was op komst. En Nederland kwam. Niettegenstaande het late uur van aankomst was er een grote menigte naar het vliegveld gegaan ter verwelkoming. Het werd een schone, spontane, sportieve welkomstgroet. Nu was het nog maar even wachten op het treffen Curaçao — Nederland. Al wist men dan ook, dat Nederland momenteel niets bijzonders te bieden had, toch was iedereen nieuwsgierig naar de voetbalschotel, die het C.V.B.-bestuur serveerde.

Toen we allemaal aan de voetbaldis hadden plaats genomen, bleek al spoedig, dat de voetbalschotel niet van de beste kwaliteit was. Bovendien hebben de fijnproevers kort voor het einde van de dis kunnen proeven, dat enkelen van onze jongens even gebruik maakten van bittere kruiden.

Deze eerste kennismaking met het Nederlandse elftal werd een gemakkelijke overwinning voor Curaçao, waarmede wij allen vanzelfsprekend blij waren, al was het alleen maar, omdat hier het officiële Nederlandse elftal stond, dat verslagen werd.

Door het gelijk spel, dat de Nederlanders wisten te behalen tegen Aruba, hebben ze er zelf voor gezorgd, dat op Curaçao de belangstelling bleef voor de tweede ontmoeting. Deze tweede voetbalschotel bracht heel wat steviger kost op de voetbaltafel. Speciaal van Nederlandse zijde. Het kwam zelfs voor, dat de Nederlandse kost te stevig was voor de heer Karel v.d. Meer. Toch zag Curaçao kans ook deze zware kost met succes te verwerken. Deze partij was heel wat aantrekkelijker dan de eerste, en laten wij eerlijk zijn: Karel, de fluitist, was de beste speler van het veld.

De fraters hebben ons het voetballen geleerd

Het was nog maar een kleine jongen van een jaar of 10 — 12, een van vele honderden goeie, prettige Curaçaose jongens met een blij gezicht, vrolijke krullen en een hartje van goud, die het hunne zo openhartig weten te zeggen. Met stralende ogen en lachende lippen kwam het er uit: „De Fraters hebben de Curaçaoënaars het voetballen geleerd en nu hebben de Nederlanders van de Curaçaoënaars verloren!" En het ventje, dat voor ons de vertolker was van heel sportminnend Curaçao, was een en al geluk.

Wij hebben dat manneke in al zijn pret niet willen storen met de vraag of het soms ook valse klanken had gehoord in het Stadion. Als er die zijn geweest, dan hebben ze de Nederlanders in het veld zeker niet gestoord, want die hebben op de Europese velden al zo veel meegemaakt, dat ze die povere valse klanken met een lachend gezicht door de passaat lieten wegblazen. Neen, dat hoopje vals geluid zou de Nederlandse gasten niet hebben kunnen storen in hun prachtige tropische vacantie, waarvan zij op Curaçao volop genoten en waar maar één ding aan mankeerde, nl. dat ze te kort was.

Tussen haakjes: na het vertoonde spel in de tweede match was dat misschien nog maar goed voor onze nationale ploeg.

Na het officiële bezoek van het Nederlands elftal aan Curaçao zijn wij er van overtuigd, dat straks, wanneer het zilveren klokje van ir Hopster onze jongens zal zeggen, dat het tijd is naar Nederland te gaan, de Nederlandse poort van gastvrijheid nog ruimer dan voorheen zal openstaan om onze jongens weer met open armen te ontvangen en te laten genieten van een vacantie, die hun harten met grote dankbaarheid zal doen kloppen voor dat kleine, maar mooie Nederland met zijn goede hartelijke mensen.

Voor Maria-monument

Na de Nederlandse visite werden er wedstrijden georganiseerd tussen „de grote drie" ten bate van het Maria-monument. Over de belangstelling viel niet te klagen. Jammer was het daarom, dat er nog al heel wat van de inkomsten af moest voor onkosten. Toch was het een succes voor het Monumentcomité, voor het organiserende C.V.B.-bestuur en.... voor Sithoc.

Trieste trip

Nederland heeft zijn trip naar Curaçao gehad. Het was een trip vol zonneschijn. Een trip om nooit te vergeten.

Voor Curaçao is de trip naar Nederland nog toekomstmuziek.

De trip van Curaçao naar Suriname werd een trieste trip. De jubel van een overwinning kon die triestigheid niet wegjubelen. Met een onafgewerkt programma spoedde de trieste trip zich naar zijn einde. Het was diep in de nacht toen met donderend geweld Matrona en zijn mannen over ons bed heen raasde. Daar zijn ze! Nog even kwam de Surinaamse radio in mijn gedachten als ook het krantengeschrijf. En met een kort gebedje voor de voetbalvrede tussen Suriname en Curaçao sliepen wij weer in.

Fifi's schoolbord als mobiele bar!

Sportman speelt voor ober en ontpopt zich als een beminnelijke huichelaar

★★★ Mijn huis is het uwe! had de hollandse onderwijzer met een beetje geïmiteerde spaanse charme tot zijn vrienden gezegd. Je weet me te wonen, je komt maar aan, een koele dronk en een goede sigaret is al het minste wat ik je aanbied!

Oké! zeiden de vrienden, we komen je vast eens opzoeken, al woon je wat ver uit de richting!

Er gingen natuurlijk, zoals met alles op dushi Corsow, nog heel wat weken overheen. Maar het uitstel werd toch geen afstel. En op de onverwachtste dag, toen de onderwijzer er in geen velden of wegen op rekende, kwam de hele reut aanzetten. Anneke, zijn vrouw, was maar alleen thuis, het kon eigenlijk niet beroerder treffen. De meid had vrijaf en de heer des huizes bevond zich op dat ogenblik op een afstand van ten naaste bij vijf kilometer van de paternale porch met een chevrolet, die een ernstig mankement aan de versnellingsbak vertoonde.

Drie wagens, gedirigeerd door onze sportsman, onze journalist en onze business-man, ontlaadden in de voortuin een olijke menigte van ruw geschat twintig dorstige en opgewekte mensen, die in no time op alle beschikbare zetels beslag legde. De business-man had onderweg aan zijn passagiers een stomme mop verteld waarover vooral de vrouw van de ambtenaar nog zat na te gieren en die hij nu natuurlijk aan het voltallige gezelschap moest oververtellen. Dat was een lustig begin van een leutig samenzijn al vroeg op de avond.

Maar Anneke zat in nood. Want die zwerm parkieten was nu juist op de beroerdste dag die ze had kunnen uitkiezen op haar porch neergestreken. De dag daarvoor waren er een paar collega's van haar man met hun echtgenoten op bezoek geweest. Ze had toen al krap gezeten met haar drankvoorraad, maar ze had het net weten te redden. Serieus en precies als ze was had ze er het land aan haar gasten niet datgene te kunnen voorzetten waarom zij vroegen. Dat was haar hollandse mentaliteit. Een beetje burgerlijk misschien. Maar toch ook voortvloeiend uit een sterk ontwikkeld gevoel voor fatsoen.

Ze posteerde zich tussen die luidruchtige bende om te vernemen wat de dames en heren beliefden te drinken. Een whisky-soda, brulde de sportsman. Anneke je weet dat een heer niets anders drinkt! En dat was dan meteen al een onheilspellende opdracht. Want als de anderen zich eveneens in de whisky-soda zouden begeven, stond ze compleet voor een ramp, omdat ze in het hele huis nog juist één heel flesje soda-water in voorraad had. Ze ging met haar vinger het rijtje af en liet het noodlot dan maar over zich komen. En het noodlot kwam! Want de menigte riep in koor, en al wilder en wilder en met het staccato van een stadion-cheer: whis-ky-so-da!! whis-ky-so-da!! Zelfs die beroerling van een statenlid, die je nooit anders zag dan met een liflafje, moest, alsof hij het deed om te pesten, met alle geweld een whisky-soda hebben. Het idee van in een prachtige impasse geraakt te zijn verliet haar weldra om plaats te maken voor een groot fatalisme. Het maakte trouwens ook weinig verschil of men met één flesje soda-water tien of twintig mensen moest bedienen.

Ze eclipseerde naar de keuken om er met haar ellende alleen te zijn. Maar de sportsman (sportief als altijd) kende zijn plicht als heer en liep haar achterna om haar een handje te helpen. Hij rende naar de sietsewinkel van flesjes in de garage om er een tikse bak soda-water weg te graaien. Maar hij keek op zijn neus omdat hij niets dan lege flesjes vond.

„Kind, ik vind geen soda-water," zei hij met een sullig lachje. „Heb je geen soda-water?"

Ze sloeg haar ogen neer en schudde van neen.

Zo stonden ze enige ogenblikken tegenover elkaar als in een roman wanneer de climax gaat komen en de lezer van lieverlede vlugger begint te lezen. „Kind", brulde hij ineens, „dat is een reuze mop!" Hij liet zijn lange sla-armen langs zijn lijf vallen en zocht naar inspiratie in de ruimte. Dan knipte hij met zijn vinger en zei: „Wacht, laat mij dit varkentje maar eens wassen. Heb je nog Orange of iets dergelijks?" Ze knikte van ja.

Luchtige liflafjes van Car Amba

Hij holde opnieuw naar de garage en kwam terug met een volle bak Orange. Hij greep het schoolbord van de kleine Fifi, legde dat op de keukentafel, zette er een twintig glazen op en goot daar alle flesjes in leeg, Ziezo, een pracht van een versnapering voor een schoolklas. Een heerlijke plas zoetigheid. Hij griezelde er van. Dan greep zijn forse hand in de ijslade en begon het hakken en hameren of hij bezig was een bijt in het Hollands Diep te kappen. Het rumoer drong tot de porch door en daar kregen ze even de indruk of het huis op instorten stond.

„Klaar," zuchtte hij, „daar gaan we!"

Maar zij wees op het flesje soda-water, dat daar nog eenzaam op de aanrecht stond en dat hij in zijn geestdrift vergeten was.

„Caramba," pruttelde hij ontdaan, „dat ik dat nu kon vergeten. Allez, giet in, vlug. Eerst een scheut whisky. Er had toch ook nog iemand om een whisky-soda gevraagd!!"

Hij laveerde met zijn kolossale drankwinkel door het huis en arriveerde op de porch.

„Jongens, opzij, daar komt de ober! Wie had Orange besteld? Niet allemaal tegelijk. Jij, Snotgrass, of hoe heet je? Asjeblief, aannemen, mijn arm is geen uithangbord! Wie nog meer. Allez, laat me niet voor schut staan. Dadelijk glijdt de hele santekraam uit mijn klajems!"

Ze schreeuwden tegen hem in. „We hebben geen Orange besteld, maar whisky-soda!!"

Hij smakte eens met zijn lippen, zoals worstelaars doen die hun spieren staan op te pompen alvorens zich in het strijdgewoel te storten.

„Wat zeiden jullie?" riep hij, „whisky-soda? Afnemen dan maar! Vooruit Keesje, je trekt een gezicht of je het in je broek hebt gedaan. Moet ik je helpen?"

Keesje stak zijn hand al uit en wipte een Orange van de bordrand. Maar de dochter van de gedeputeerde bleef tegenstribbelen.

„Moeilijkheden, kind?"

„Ja, ik heb whisky-soda besteld!"

„Dacht ik al. Staat voor je neus. Is alleen wat opgekleurd door de zon. Proef maar, zal je bevallen. Allez, je bent er toch niet vies van?"

Zo, leurend en als een marktkoopman alle moeilijkheden van het pietleuterig publiek wegwuivend kwam hij de kring rond. Er waren er natuurlijk nog wel een paar bij, die lachten als een boer met kiespijn. Maar het ging toch aardig van een leien dakje.

Toen hij bij nummer laatst, de secretaresse van een bekend relations officer kwam, had de ene whisky-soda die hij temidden van al het oranjekleurige vocht zo verdekt mogelijk had opgesteld, het nog steeds uitgehouden. Niemand had hem durven nemen. En misschien zou de secretaresse het wel gedurfd hebben, ware het niet dat zij van opvatting was dat whisky een cowboy-drank was en dus niet passend voor dames. Zij nam een Orange. En zo bleef dus alleen de whisky-soda op de wijde natte vlakte van Fifi's schoolbord vereenzaamd over en kon de sportsman-ober hem met een huichelachtig gezicht in zijn handen nemen en ten aanschouwe van de orange-drinkende menigte zeggen: „Nu, vooruit, ik had wel Orange besteld, maar ik zal dan die overgebleven whisky-soda maar nemen! Proost!

AGENDA

VEST-END:
„All the brothers were valiant", 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„She wolf of Londen", 19.00 uur.
„A song is born", 21.00 uur

CINELANDIA:
„Cuando los hijos pecan", 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE:
„Secret Fury", 20.00 uur

ROYAL:
„Cry danger", 20.00 uur

SUFFISANT-THEATER:
„The big sky", 20.00 uur

I.P.F.-CLUB:
Tour de Canasta, 20.15 uur.

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door *Zuster van Wietmarsen*, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773.

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt in *Otrabanda* waargenomen door *Botica Central*, Bredestraat (O.) 45 tel. 3281; en in *Punda* door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7, tel. 2380.

Geen reden tot pessimisme

Willemstad. — In het Maandblad voor de Handel en Nijverheid lezen wij onder het opschrift „Geen reden tot pessimisme" het volgende.

In het jaarverslag van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curacao over het jaar 1953 dat in de openbare vergadering van 29 Januari 1954 door de Voorzitter, de Heer W. F. G Mensing werd voorgelezen, komt de volgende zin voor:

„Het handelsverkeer over het jaar 1953 toont een terugloop van ruim 15% aan; hieronder niet begrepen in- en uitvoer van aardolieproducten die hierna zullen worden vermeld".

De omvang van de invoer in 1953, welke als grondslag voor deze berekening was gebruikt, was gebaseerd op de officiële publicaties van de invoercijfers over het eerste, tweede en derde kwartaal 1953 én — bij gebrek aan de invoercijfers van het vierde kwartaal — op mededelingen van de collega's handelaren.

Direct na het uitspreken van het bovengenoemde jaarverslag werden in opdracht van de Directeur van het Departement Economische Zaken en Welvaartszorg eveneens berekeningen gemaakt van de omvang van de invoer in 1953. Hierbij werd echter niet uitgegaan van de — waarschijnlijk typisch pessimistische — opvattingen van de handel over de invoer in het vierde kwartaal, maar werd een statistische analyse gemaakt van het verloop van de invoer in de jaren 1948 tot en met 1953 derde kwartaal. Het resultaat van deze analyse was dat kon worden aangenomen dat de invoer over 1953 (excl. olie) maximaal 8% beneden die van 1952 zou liggen. Deze opvatting werd aan de Kamer medegedeeld.

Nu de invoercijfers over het vierde kwartaal eveneens bekend zijn geworden blijkt dat de invoer (excl. olie) van 1952 naar 1953 voor Curaçao met 8%, voor Aruba met 2% en voor Curaçao en Aruba samen met 6% is teruggelopen.

De destijds gemaakte prognose van de afdeling Statistiek is dus juist gebleken.

Wat nu echter niet uit bijgaande tabellen blijk is dat deze achteruitgang in de invoer van 6% nog veel minder ernstig is dan men op het eerste gezicht zou veronderstellen. Immers men moet hierbij het volgende bedenken: de invoer excl. olie in 1952 was zeer hoog in verband met de grote invoer ten behoeve van de uitbreiding der olieraffinaderijen. In de loop van 1953 werden deze uitbreidingen voltooid met als gevolg een grote daling in de niet-olie invoer van deze maatschappijen. Het is nu juist deze grote daling welke het invoercijfer in totaal met 6% omlaag gebracht heeft. Het is niet gewaagd om te veronderstellen dat de invoerdaling van „de stad" van 1952 op 1953 aanmerkelijk kleiner is geweest dan 6% en de conclusie uit dit alles kan dus zijn dat er geen reden is tot pessimisme.

Na het geharrewar om het half-beroepsspel

Interland-wedstrijd tegen de Belgen komt ongelegen

Tweede klassers blijven bij hun eis: **betalen!**

Bij alle drukte om betalen of niet betalen van spelers in de Nederlandse voetbalwereld, bij al het geharrewar, dat is ontstaan na het opzienbare voorstel van het KNVB-bestuur en is blijven voortduren, ook na de bondsvergadering, welke haar toestemming aan het half-beroepsspel voor de eerste klassers gaf, raakte de interland-wedstrijd tegen België, de traditionele derby der lage landen, welke op 24 October te Antwerpen moet worden gespeeld, bijna in het vergeetboek. Men had het te druk met de eigen beslommeringen, zo intens, dat de voetballeiders pas zes weken voor de datum van 24 October tot het besef kwamen, dat er toch iets moest worden gedaan om een zo sterk mogelijk Nederlands elftal tegen de Belgen in het veld te brengen. Alsof dat een peuleschilletje is. Iedereen weet immers, dat het ook zonder de moeilijkheden van thans, een onmogelijke opgave is geweest een redelijk hechte oranjeploeg in elkaar te zetten. En daar konden zelfs de wekelijkse centrale trainingen onder leiding van de inmiddels verdwenen Jaap van der Leck niets aan veranderen. Men heeft het half-beroepsspel in Nederland ingevoerd om het spelpeil te verbeteren en op Zondag 5 September verdienden de voetballers in de eerste klas van de KNVB hun eerste geld voor het spelen van een competitie-wedstrijd. Een

Nederlandse Sportbrief

stap in de goede richting is dus gezet, maar niemand zal toch willen veronderstellen, dat de vruchten hiervan reeds zo kort na het begin kunnen worden geplukt. Het was een verbetering, gericht op de verre toekomst, over een, twee of drie jaar, een verbetering, die in de eerste weken, ja maanden, nog als een verandering moet worden gezien. En veranderingen hebben nu een maal vaak een terugslag tot gevolg, zoals ook nu met het nieuwe stelsel in de KNVB. Er zijn veel prominente spelers naar de gelederen der Nederlandse Beroeps Voetbal Bond overgelopen, voetballers, die heel wat keren het oranje-shirt hebben gedragen en toch altijd nog beter waren dan de middelmatige rest. Nu worden ze uiteraard niet meer in het Nederlands elftal opgenomen, want in interland-wedstrijden onder auspiciën van de FIFA kunnen immers alleen voetballers deelnemen, die lid zijn van een erkende bond. De Nederlandse Beroeps Voetbal Bond is een wilde organisatie, dus ook de spelers — inclusief de prominenten —, die daar hun geluk bij gingen beproeven.

Max Merkel

De Nederlandse voetballeiders realiseerden zich dat eerste 6 weken voor de wedstrijd tegen de Belgen nadat zij eindelijk losgekomen waren van de sfeer rond de chaos, welke na het bestuursvoorstel was ontstaan. O ja, dat is waar ook, we moeten nog een interlandwedstrijd spelen, zullen ze hebben gezegd, hoe slecht het hen ook uitkwam om zich nu daar weer zorgen over te gaan maken. In aller haast werd een trainer opgezocht, die wekelijkse oefeningen moest leiden. Jaap van der Leck was als zonde-bok voor de slechte resultaten van het Nederlands elftal in vorige jaren uit de roulatie verdwenen. Karel Kaufman, de andere bondsoefenmeester, was nu niet direct de aangewezen persoon, zodat men „zonder" was komen te zitten als er niet toevallig een goede buitenlandse trainer in Nederland had vertoeft, namelijk de Oostenrijker Max Merkel, die sinds April in dienst is van de Haagse tweede klasser HBS.

Max Merkel is oud-internationaal van het Oostenrijks elftal en speelde vroeger in de bekende Weense club Rapid. In allerijl werden er besprekingen gevoerd en HBS vond het goed, dat Merkel de voorbereiding van het oranje-team tegen de Belgen ter hand zou nemen. Voorlopig, werd er bijgezegd, want pas na 24 October zal men met een definitieve oplossing voor het trainersvraagstuk kunnen komen.

Arme Max Merkel! Hij moest nu gaan herstellen, wat de KNVB in vele jaren heeft kapot gemaakt, kapot gemaakt dan in die zin, dat de voetballeiders eindeloos hebben gewacht met het invoeren van het half-beroepsspel, eindeloos hebben vastgehouden aan het amateurisme, dat het spelpeil in de topklasse van het Nederlandse voetbal hoe langer hoe dieper deed dalen.

Nu wordt er plotseling toch betaald, maar de achterstand op technisch gebied is ten opzichte van het buitenland reeds zo groot, dat deze de eerste jaren moeilijk meer valt in te halen. Merkel wordt nu voor deze haast onmogelijke taak geplaatst. Arme Merkel als straks de nederlagen van het Nederlands elftal elkaar blijven opvolgen. En misschien zijn er dan weer voetballeiders, die na Jaap van der Leck, hem als zonde-bok voor het geringe succes aanwijzen. Inmiddels zijn de centrale trainingen begonnen en de Oostenrijkse trainer pakt de zaken aan op de best mogelijke manier onder deze omstandigheden.

Waarom wij niet?

De historische datum, waarop het half-beroepsspel in Nederland (in het kader van de officiële KNVB) zijn intrede deed, ligt inmiddels al weer vele weken achter ons. Maar niemand zal willen geloven, dat na de ommezwaai de rust in de voetbalgelederen is weergekeerd. Er is nog geharrewar over de competitie-indeling geweest, omdat de eerste klassers het schema van vier keer dertien clubs funest achtten voor de financiën van de clubs. Er moeten meer wedstrijden komen, zeiden ze, en hoewel ze voor dit seizoen de strijdbijl begroeven, wachten ze toch met de wapens in de handen op de plannen, die het bondsbestuur voor de competitie van het volgende jaar bezig is uit te werken. De overschrijvingsbepalingen bleven gehandhaafd, maar er was en is nog steeds een groep, die de gelederen in de Nederlandse voetbalwereld ook na de bondsvergadering druk bezig houdt. Er zijn namelijk enkele tweede klassers hun spelers wel betalen en wij die zich verongelijkt voelen. Waarom, zo zeggen zij, mogen de eerste klassers niet? Waarom hebben zij wel de wapenen in handen gekregen in de strijd tegen de Nederlandse Beroeps Voetbal Bond en wij niet? En waarom mogen wij ook niet meedoen aan de verbetering van het spelpeil in Nederland, een verbetering, welke alleen mogelijk is als ook wij onze voetballers mogen betalen. De bondsvergadering besliste, dat het lager voetbal geen vergoedingen aan zijn spelers mocht geven, doch RCH, de Baronie, 't Gooi en nog enkele andere tweede klassers hebben zich daar niet bij kunnen neerleggen.

Op initiatief van de Haarlemse ex-landskampioen, die vorig seizoen uit de eerste klas degradeerde, is er nu een actie ontketend om ook betaling in het lager voetbal toe te staan voor degenen, die daartoe in staat zijn. Er is een vergadering gehouden en een werkcommissie samengesteld, die een voorstel zal uitwerken en indienen op de algemene ledenvergadering van de KNVB, welke op 30 October zal worden gehouden, een voorstel, dat hierop neerkomt, dat aan enkele tweede klassers het geven van vergoedingen zal worden toegestaan. En dat betekent dus weer nieuwe problemen, nieuwe discussies en nieuwe moeilijkheden. Want welke tweede klasser, die zijn spelers niet betaalt, wil in de competitie uitkomen tegen een club, die het half-beroepsspel heeft ingevoerd? Geen enkele immers, zodat een oplossing alleen kan worden gezocht in de richting van een aparte reserveklasse voor ploegen, die niet in de hoogste klas ... en toch vergoedingen willen geven. Wat daar allemaal uit voortkomt is nog niet te overzien. Dat zal de praktijk moeten leren, want behalve die tweede klassers zijn er ook nog elftallen uit lagere regionen, die mee willen doen en hun spelers zo nu en dan een beloninkje willen geven. Aan het einde van dit seizoen zal men meer weten, zal men hebben geleerd hoe moeilijk het is zich financieel staande te houden, zal men ook hebben ondervonden, dat het bij half-beroepsspel evenmin rozengeur en maneschijn is. Het is een harde strijd om het bestaan, een gevecht, waar alleen de allersterksten als overwinnaars uit te voorschijn treden. De anderen vallen af en zakken dieper weg dan ze ooi geweest zijn. De tijd met 't leren, en wij zullen o.i. 'n periode tegemoet gaan, die 'n harde en voor velen zelfs té harde leermeester zal zijn. Ja, het is een zware tol die moet worden betaald om te komen tot een beter spelpeil na de vele jaren van laksheid, jaren, die dubbel telden omdat het Nederlandse voetbal als een baksteen in het moeras wegzonk. Nu moet de achterstand worden ingehaald en is het dan wonder, dat er hier en daar slachtoffers zullen vallen.

Ad Interim

Parijs wenst steun van Washington

Parijs. — Verwacht kan worden, dat Frankrijk de volgende week de Verenigde Staten zal waarschuwen, dat de Franse regering het Franse expeditionnaire korps uit Indo-China zal terugtrekken wanneer de Verenigde Staten Frankrijk niet belangrijke credieten verschaffen, aldus verneemt UP uit betrouwbare bron.

De Franse minister van Financiën, Edgar Faure, die de volgende week in Washington arriveert, zal hierover besprekingen voeren met hooggeplaatste functionarissen van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken en van het ministerie van Financiën.

Frankrijk heeft in Indo-China een expeditionnaire strijdmacht van 170.000 man. De Franse premier, Pierre Mendès-France, zou van gevoelen zijn, dat de grote bedragen, die aan deze strijdmacht gespendeerd worden, beter besteed zouden kunnen worden voor het tot ontwikkeling brengen van de Franse bezittingen in Afrika. Frankrijk heeft er, nadat men in Genève tot een wapenstilstand is gekomen, geen bijzonder belang meer bij om deze legermacht in Indo-China te houden. Dit is meer een dienst aan de zaak van de vrije wereld in Zuid-Oost-Azië, dan aan Frankrijk zelf, zo redeneert men. In het verleden heeft Amerika twee derde deel van de kosten van het expeditiekorps betaald.

Avonturen van PILOOT STORM

621 Een onwezenlijke stilte deed hun oren suizen, nu dat gierender straalmotoren plotseling opgehouden had. Rustig lag de grote vliegboot achter haar zuster in de „hanger" van de vliegdekonderzeeër. Mulder en Greve werden onmiddellijk naar de „sick-bay" gebracht en de andere drie Sandra, Storm en Dekkers, mochten meteen de hut binnentreden van Commandant Roberts, die **meer dan** benieuwd was naar hun wederwaardigheden. „Het spijt mij, als de huidige omgeving U wat geheimzinnig aandoet", zei hij, maar wij moeten natuurlijk voorzichtig zijn, met het oog op ongewenste nieuwsgierigheid van zekere zijde, voor onze manoeuvres en nieuwste wapens. Ik kan U daarom helaas niet garanderen, dat U zo een, twee, drie weer thuis bent.

Onze bestemming is namelijk: de Poolzee, en U bevindt zich aan boord van de U. S. Nucleus, de eerste atoomduikboot ter wereld!" De drie schipbreukelingen stelden natuurlijk talloze vragen, die Commander Roberts echter bijna allemaal vriendelijk glimlachend onbeantwoord liet.

In de ziekenafdeling van het reusachtige schip, dat inmiddels alweer gedoken was en recht op zijn bestemming afstrevende, vonden Arend en Sandra hun twee ongelukkige metgezellen, die intussen uitstekend verzorgd waren.

Levende schilderijen

Dames met goudvis op het been

Er zijn veel mensen, die menen dat het tatoueren eigenlijk alleen maar bij wilde volksstammen in gebruik is en dat er hoogstens af en toe een zeeman is, die zich voor de aardigheid eens iets op arm of borst laat tatoueren. Ze zouden vreemd opkijken als ze een dagje op bezoek konden zijn bij Charlie Bell, in zijn winkeltje in het hart van Londen. Tallozen komen bij hem om zich de meest uiteenlopende figuren op het lichaam te laten tatoueren, waarvoor ze keus kunnen maken uit allerlei voorbeelden, die op de muren aangebracht zijn. Zelfs dames laten zich door hem „beschilderen". Soms is het een goudvis op hun been, een andere keer een zogenaamd schoonheidsplekje.

Reeds Hannibal kende zijn getatoueerde Amazonen

In het algemeen komt het tatoueren bij blanken het meest voor onder de zeelieden en vroeger gold men zeker niet voor volwaardig, als men niet minstens een anker of iets dergelijks op z'n arm had prijken. Ook soldaten en mijnwerkers lieten zich op deze manier versieren en in de laatste oorlog waren het de vliegers van de Engelse luchtmacht en daardoor aangestoken ook die van andere nationaliteiten, die allerlei emblemen op arm of borst lieten aanbrengen. Dit had ook nog een practisch nut. Bij een ongeval kon het identiteitsplaatje zoek raken, maar dit kenmerk was blijvend.

Wat is tatoueren eigenlijk? De naam is afkomstig van Tahiti en afgeleid van „ta-tatau", wat „goed slaan" betekent. In de vorm „tat-tow" werd dit tijdens Cook's tweede wereldreis (1772—1775) in het Engels opgenomen en uit het Engels in het woord in onze taal terechtgekomen.

Maar om op de eigenlijke bewerking terug te komen, 't is het inbrengen van verf tot op de lederhuid. De kleurstof, bij blanken vaak indigo, is dan voor altijd gefixeerd. Met 'n naald word 't gewenste figuurtje tot op de nodige diepte in de huid geprikt en daarna door inwrijving met verschillende vloeistoffen vastgelegd. Er wordt ook van andere kleuren gebruik gemaakt, zoals rood, groen, zwart, enz.

Reeds ten tijde van Hannibal

Deze kleurstoffen zijn van een speciale samenstelling, waarvan Japan het geheim bezit, en ze moeten daarom ook uit dit land geïmporteerd worden.

Normaal is de tatouage niet te verwijderen, maar er bestaat een middeltje. Door het inwrijven met indigozwavelzuur verdwijnt niet alleen de kleur, maar voor het oog van de leek ook de tekening. Een dokter zal echter altijd de nerven vast kunnen stellen, die door de tatouering zijn ontstaan en als men de plaats inwrijft met olie, waaraan wat zwartsel is toegevoegd, zal het beeld weer duidelijk naar boven komen.

Dat tatoueren eerst door de zeelieden op hun reizen naar de tropische streken zou zijn ontdekt en door hen in Europa gebracht, is het waar. In de geschiedenis kunnen we al lezen van de amazonen van Hannibal, die zwaar getatoueerd waren ten einde haar uiterlijk nog vreesaanjagender te maken. Ook bij de Eskimo's kwam het voor, dat zij hun kinderen tatoueerden. Dat was niet zozeer als versiering, dan wel als teken van eigendom.

Met de kruistochten kwam men in het Heilig Land opnieuw met de kunst van het tatoueren in aanraking en het werd gewoonte, als bewijs dat men daar geweest was, een kruis op het voorhoofd te laten tatoueren of soms op de arm of borst gehele religieuze voorstellingen. Ook latere Jeruzalemvaarders hielden dit gebruik in ere. Heden ten dage laten vrouwen in Joegoslavië zich nog een kruis op de bovenarm maken, als symbool van hun vroomheid en eeuwige trouw.

Dat een eenmaal aangebrachte tatouage wel eens lastig kan worden, ondervond Jean Baptiste Bernadotte, die zich onder Napoleon van gemeen soldaat tot maarschalk van Frankrijk en later zelfs, onder de naam van Karel XIV, tot koning van Zweden omhoog gewerkt had. Kort voor zijn dood werd hij door een kwaal overvallen, waarbij de dokters het nodig oordeelden een aderlating toe te passen. De koning weigerde dit echter en hoewel het gevaar steeds groter werd wilde hij zijn arm niet voor de dokters ontbloten. Eerst na zijn dood ontdekte men de reden voor deze hardnekkige houding. Op beide bovenarmen stonden de woorden „Vrijheid, Gelijkheid, Broederschap" en het teken der republiek, de lictorenbundel met de Phrygische muts, getatoueerd. De voormalige Republikein en Jacobijn, die het tot koning gebracht had, schaamde zich blijkbaar zo voor deze herinneringstekens, dat hij liever stierf dan ze bij zijn leven te laten zien.

Grootmeestes in de kunst van het tatoueren zijn de Japanners en hoewel het in het land van de rijzende zon sinds 1880 is verboden, ziet men nergens ter wereld zoveel getatoueerde mannen en vrouwen rondlopen als in Japan. Onlangs werd te Tokio een tentoonstelling gehouden van deze levende schilderijen, waarbij de mooiste een prijs kreeg. Het hoeft ons dan ook niet te verbazen, dat de meeste tatoueerders in de havensteden van de wereld Japanners zijn.

En welke voorstellingen het meest gebruikt worden bij het tatoueren? In het Franse leger heeft men eens bij tweeduizend getatoueerden de voorstellingen ingedeeld en toen bleek, dat fantasietekeningen en historische gegegevens met 23% aan de kop gingen, op de voet gevolgd met 20% door erotische voorstellingen. Religieuze motieven en voorstellingen kwamen er met 6% het slechtst af.

Prinses Sibylla van Zweden veroordeeld

Oslo. — De schoondochter van de Zweedse koning en moeder van kroonprins Carl Gustaf heeft een „veroordeling" tegen zich horen uitspreken. Zij moet een boete van 1500 kronen, (ongeveer duizend gulden) betalen wegens een verkeersovertreding. Haar advocaat gaf toe, dat zij een inkomen geniet van 125.000 gulden), maar pleitte, dat de boete desondanks zo laag mogelijk gehouden zou worden. De prinses reed enige tijd geleden met grote vaart over een spoorwegovergang waarvan de bomen juist bezig waren zich te sluiten.

Steun aan Tsjang Kai Sjek

Het probleem van de Duitse herbewapening heeft de laatste weken de kwestie van de veiligheid van Zuid-Oost-Azië enigszins op de achtergrond gedrongen. Dientengevolge kreeg de conferentie van Manilla niet de nodige aandacht, terwijl de situatie in de Straat van Formosa in Auropa minder belangstelling trok.

Gedurende de laatste maanden is er herhaaldelijk verontrustend nieuws geweest over de spanning tussen rood-China en Formosa. Peking heeft verscheidene malen gedreigd met een invasie van het eiland van Tjang Kai Sjek, en de communistisch Chinese strijdkrachten hebben op kleine schaal in de omgeving van Formosa geopereerd.

Intussen heeft de Zuid-Koreaanse president, Syngman Rhee, het fantastische bevrijdingsoorlog tegen het Chinese vasteland te ontketenen maar deze suggestie is door Washington van de hand gewezen. De Amerikaanse regering heeft echter wel een duidelijke waarschuwing gericht aan het adres van communistisch China, een waarschuwing die overigens een bevestiging was van een indertijd door Truman genomen besluit. Als de strijdkrachten van Mao Tse Toeng een aanval op Formosa zouden lanceren, zouden zij in botsing komen met de Amerikaanse Zevende Vloot, zo verklaarde president Eisenhouwer. En later heeft de regering van de V. S. zich bovendien het recht voorbehouden tussenbeide te komen als Nationalistische eilanden ten Westen van Formosa door de Chinese communisten bestookt zouden worden. Dit laatste aspect van de affaire is dezer dagen bijzonder actueel geworden door de bedreiging, waaraan het eiland Quemoy, gelegen tegenover Amoy, is komen bloot te staan.

Hoe belangrijk men in Amerika de hele situatie acht is gebleken uit de conferentie van de Nationale Veiligheidsraad van de V. S., die te Denver heeft plaatsgevonden. Het was een bijeenkomst van alle hoge autoriteiten, die bij defensiekwesties betrokken zijn. Voor de eerste maal kwam [illegible] buiten Washington bijeen. Bij deze gelegenheid heeft minister Dulles overigens een verklaring afgelegd van enigszins geruststellende aard. Dulles, die kort tevoren de situatie op Formosa persoonlijk had opgenomen en die er met Tsjang Kai Siek had geconfereerd, zei, dat hij binnenkort geen communistische aanval op Formosa of Quemoy verwachtte. Bovendien was hij er van overtuigd, dat rood-China het eiland der Nationalisten nooit zou kunnen veroveren. Tenslotte antwoordde hij op een desbetreffende vraag alle hoop te hebben, dat een oorlog in het gebied van de Stille Oceaan zou kunnen worden voorkomen.

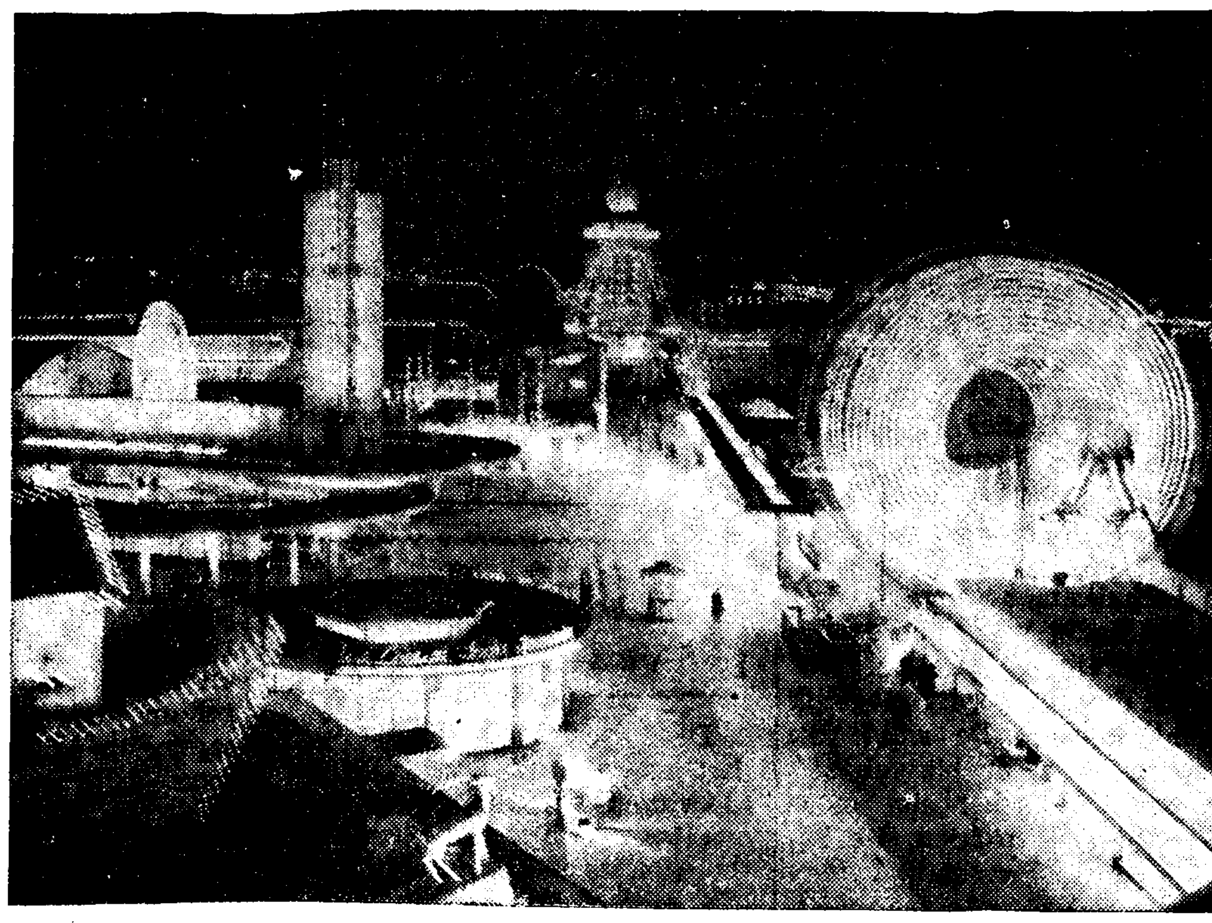
Amerika geeft intussen belangrijke steun aan de Chinese nationalisten in de vorm van militair materieel; dat wil zeggen deze hulp wordt naar Formosa gestuurd, maar niet naar b.v. de vooruitgeschoven post Quemoy.

Tsjan Kai Sjek is echter vrij het ontvangene voor de verdediging van Quemoy te gebruiken, en men mag aannemen, dat hij dit in belangrijke mate doet. Indirecht draagt Amerika aldus bij tot de verdediging van Quemoy, maar Dulles heeft niet willen bekendmaken in hoeverre de veiligheid van dit eiland precies door de V. S. wordt gegarandeerd. De vooraanstaande senator Alexander Smith, die Dulles op diens recente reis naar Zuid-Oost-Azië heeft vergezeld, zei te Washington, dat z.i. de Zevende Vloot, gesteund door Amerikaanse vliegtuigen zou moeten ingrijpen als Quemoy, of welk Nationalistisch eiland dan ook, door rood-China zou worden aangevallen. Nu is Smith, als voorzitter van de Senaatcommissie voor Aziatische zaken, weliswaar een gezaghebbend man, maar de regering moet de betreffende beslissing, die men overigens wil houden, nemen.

Dulles concentreert momenteel al zijn aandacht op de Europese situatie, die nu terecht in het middelpunt van de internationale belangstelling staat. Maar intussen houdt Amerika de ontwikkelingen in het Verre Oosten scherp in het oog, opdat de rode Chinezen hun expansieneigingen niet ongestraft botvieren.

Rome. — Op luchtfoto's van het vliegveld Centocelle te Rome heeft men de omtrek waargenomen van een gebouwencomplex uit de Romeinse keizerstijd, dat een oppervlakte van 4.000 vierkante meter beslaat en door een zeer dunne laag aarde is bedekt. Onder zekere omstandigheden is de aarde doorschijnend voor geperfectionneerde fototoestellen. De fotografische onthulling is door een voorlopig onderzoek bevestigd.

Rhapsodie in licht en donker

Blackpool, het vermaakcentrum aan de Engelse Westkust, heeft kort geleden even gebaad in een zee van veelkleurig licht, die de stad een feestelijk aanzien gaf, toen de illuminatie proefbrandde. In de tweede helft van September zal Blackpool dit fleurige aanzien opleveren ten pleziere van de Engelse uitgaande wereld.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

50

„Ik geloof niet, dat ze ons veel kwaad kunnen doen, zelfs wanneer ze dat zouden willen. Die klauwtjes zien er nogal zwak uit — maar ik vermoed, dat die driehoekige bekken tamelijk onaangenaam zouden kunnen worden. We zullen heel langzaam een pas of zes verder gaan. Komen ze ons te na, dan zal ik hen op zo'n lichtstraal tracteren, terwijl jullie er vandoor gaan. Ik ben er zeker van, dat we hen gemakkelijk te vlug af kunnen zijn. Ze zien er heus niet naar uit, alsof ze op een wedstrijd getraind zijn."

Zich bewegend met een traagheid, welke, naar zij hoopten, eerder geruststellend dan steels zou schijnen, liepen ze het weitje in. Er was nu geen twijfel aan mogelijk, dat de Marsbewoners hen zagen. Een zes paar grote, rustige ogen staarden naar hen en keken toen weer een andere kant uit, want het grazen vonden ze toch veel belangrijker.

„Ze schijnen zelfs niet nieuwsgierig," zei Gibson een weinig teleurgesteld. „Zijn we dan heus oninteressant?"

„Hei — Benjamin heeft ons in de gaten! Wat is die van plan?"

Het kleine Mars-beest had opgehouden met grazen en staarde naar de indringers met een uitdrukking, welke zowel uiterste verbazing als de hoop op een lekker hapje kon betekenen. Het dier slaakte een paar hoge kreetjes, welke werden beantwoord door een van de volwassen dieren. Toen huppelde het kleine beest in de richting van de toeschouwers.

Op een paar pas afstand bleef het staan zonder enig teken van angst of bezorgdheid te vertonen.

„Hoe maak je het?" zei Hilton plechtig. „Laat me ons mogen voorstellen. Hier rechts is James Spencer, links van me Martin Gibson. Maar het spijt me: jouw eigen naam heb ik niet goed verstaan."

„Piep!" zei het kleine Mars-beest.

„Zo, Piep, en wat kunnen we voor je doen?"

Het kleine dier stak onderzoekend een klauwtje uit en trok Hilton aan zijn jas. Toen huppelde het naar Gibson, die druk bezig geweest was om foto's te nemen van deze uitwisseling van hoffelijkheden. Opnieuw stak het een onderzoekend pootje uit en Gibson bracht zijn toestel gauw in veiligheid. Hij stak het dier zijn hand toen en de kleine vingers omklemden die met verrassende kracht.

„'n Vriendelijk kereltje, hè?" zei Gibson, toen hij zich niet zonder moeite weer vrij had gemaakt. „Het is tenminste niet zo gereserveerd als zijn ooms en tantes."

De volwassen dieren hadden tot dusver niet de minste notitie genomen van wat er voorviel. Ze stonden nu vredig te kauwen aan het eind van het weitje.

„Ik wou, dat we het iets konden geven, maar ik ben bang, dat hij niets van onze etenswaar lust. Geef me je mes eens, Jimmy. Ik ga een beetje van dat zeegras voor hem snijden, alleen maar om hem te tonen, dat we het goed met hem menen."

De gave werd dankbaar aanvaard en verorberd, en de kleine pootjes vroegen om meer.

„Je schijnt zijn hart veroverd te hebben, Martin," zei Hilton.

„Ik ben bang, dat ik alleen maar zijn maag veroverd heb," zuchtte Gibson. „Hei, laat mijn camera met rust — daar heb je toch niets aan!"

„Zeg," zei Hilton plotseling. „Dat is vreemd. Wat voor kleur heeft dat beestje volgens jou?"

„Nou, van voren bruin en — o, vuil grijs aan de achterkant."

„Ga dan eens aan de andere kant staan en laat hem opnieuw wat van dat gras zien."

Dat deed Gibson en Piep keerde zich om, zodat hij het nieuwe hapje bemachtigen kon. En terwijl hij dat deed, gebeurde er iets heel raars.

De bruine kleur, waarmee zijn lichaam van voren getekend was, verbleekte langzaam en werd in minder dan een minuut vuil grijs. Tegelijkertijd gebeurde het tegenovergestelde met de rug van het dier, totdat de onderlinge verwisseling compleet was

„Goeie hemel!" zei Gibson. „Precies een kameleon. Wat denk je, dat de bedoeling daarvan is? Mimicry?"

„Neen. Dat zit lastiger in elkaar. Kijk eens naar die anderen daar. Je ziet, dat ze altijd bruin zijn — of bijna zwart — aan de kant van de zon. Het is eenvoudig een middel om zoveel mogelijk warmte op te vangen en zo weinig mogelijk weer uit te stralen. De planten doen precies hetzelfde — ik vraag me af, wie dat kunstje het eerst geleerd heeft. Het zou geen enkel nut hebben bij dieren, die zich vlug moeten bewegen, maar die grote knapen daar zijn al vijf minuten lang niet van hun plaats geweest."

Gibson begon dit fenomeen onmiddellijk op de gevoelige plaat vast te leggen — wat niet zo heel moeilijk was, want als hij zich verplaatste, draaide Piep zich steeds hoopvol naar hem toe en wachtte geduldig. Toen hij klaar was, merkte Hilton op:

„Ik vind het vervelend om dit ontroerend tafereel te verstoren, maar we zeiden, dat we over een uur terug zouden zijn."

„We hoeven niet allemaal te gaan. Jimmy, wees eens sportief — loop gauw terug om te gaan zeggen, dat we niet opgevreten zijn."

Maar Jimmy stond naar de lucht te kijken — als eerste die merkte, dat er al vijf minuten een vliegmachine hoog boven de vallei cirkelde.

Hun gezamenlijk gejuich stoorde zelfs de vredig grazende Mars-beesten, die misprijzend omkeken. En Piep schrok er zó van, dat hij achteruit schoot met een verbazingwekkende sprong, maar spoedig was hij over zijn schrik heen en kwam weer naderbij.

„Tot ziens!" riep Gibson over zijn schouder, toen ze wegrenden de wei uit. De inboorlingen toonden niet de minste belangselling.

Ze waren halverwege het plantenbos, toen Gibson plotseling merkte, dat hij gevolgd werd. Hij bleef staan en keek om. Met veel moeite kwam Piep hem achterna gehuppeld.

„Vort jij!" riep Gibson en zwaaide met zijn armen als een krankzinnig geworden vogelverschrikker. „Ga terug naar je moeder! Ik heb niks meer voor je."

(Wordt vervolgd)

Tussen neus en lippen

„Hengelaars zijn spionnen".

Als u het soms nog niet wist, volgens de Oost-Duitse communisten zijn hengelaars niets anders dan spionnen en saboteurs. Het blad „Neue Zeitung" schrijft, dat dit de reactie was van het Oost-Duitse ministerie van Binnenlandse Zaken op een verzoek van hengelaars om vergunningen te verstrekken aan 6000 West-Berlijnse hengelaars, die in de omringende Russische zone wilden gaan vissen. Ter motivering van de afwijzing deelde het ministerie mede: „zich als hengelaars voordoen is een uitstekende vermomming voor spionnen en saboteurs".

Vreugde in het beroep

In Maryland is een brandweerman gearresteerd die zoveel plezier in zijn baantje had, dat hij geregeld brandjes stichtte om ze vervolgens te helpen blussen.

Sterk verhaal

Bij een sectie, verricht op het lijk van een Afrikaanse visser, Moedoengive genaamd, kregen de dokters een erg vreemd verhaal te horen van de inlanders.

De visser werd een jaar geleden door een krokodil aangevallen, doch wist zich te redden door het ondier met een dolk in beide ogen te steken. Zijn rechterarm moest worden afgezet. Kort geleden werd hij opnieuw door een krokodil gegrepen. Ditmaal stak een kameraad het dier zolang met een dolk totdat het zijn prooi losliet. Moedoengive's linkerarm moest worden afgezet. Toen hij in zijn dorp terug was weigerde hij te eten. Ook wilde de man niet spreken. Hij zei alleen: „de krokodil roept me". Hij sprong in de rivier en werd door een krokodil onder water gesleurd. De politie schoot het beest dood en kwam tot de ontdekking, dat het aan beide ogen blind was en de littekens van dolksteken droeg.

Radarraadsels

Op het radarscherm van het vliegveld van Illinois verscheen dezer dagen plotseling een geweldige slang. De radarmensen schrokken niet weinig en sommigen geloofden, dat er na de vliegende schotels nu vliegende slangen door het luchtruim zouden suizen. Geleerden van de universiteit van Illinois hebben intussen het raadsel opgelost. Zij zeggen, dat het 't gereflecteerde beeld was van de rivier de Illinois.

AMIGOE VAN DE JEUGD

NOEREDDIN, DE SLOTENMAKER

In een dorp in het Oosten woonde een jongen, Noereddin geheten. Na de dood van zijn ouders, die arme mensen waren, was hij bij een smid gekomen en had daar het vak geleerd. Toen hij zestien jaar was, stierf zijn baas en de nieuwe eigenaar van de smederij had hem niet nodig. Daar er in het kleine dorp voor hem niets te verdienen was en ook om wat meer van de wereld te zien, besloot hij naar Damascus te reizen en in die grote, rijke stad, waarvan hij dikwijls gehoord had, werk te zoeken.

Op een goede morgen ging hij met de paar geldstukken, die hij bezat, in zijn zak, op weg en kwam op een namiddag, enkele dagen later, bij een aardig huisje, dat door een mooie tuin omringd was. Het was heet, hij had dorst, er was geen ander huis in de nabijheid en hij besloot daarom hier een dronk water te vragen. Hij ging dus binnen en vond een oude man met een vriendelijk voorkomen, die hem uitnodigde wat uit te rusten en hem een flink maal voorzette.

Toen Noereddin goed gegeten had, vroeg de man hem, waar hij heen moest.

„Naar Damascus", antwoordde Noereddin. „Ik ben smid en wil daar een baas zoeken."

„Zo, ben je smid?" zei de man verrast. „Nu, ik ben slotenmaker. Kijk, hier is mijn werkplaats." Hij opende een deur en bracht zijn gast in een ruim vertrek, waar zich allerlei gereedschappen bevonden, allemaal keurig onderhouden. Verder stonden er twee grote tafels, waarop een menigte sloten en sleutels lag, sommige heel eenvoudig, maar andere van een vorm, zoals de jonge smid nog nooit gezien had. Hij kon er dan ook niet op uitgekeken komen.

„Dat had je niet gedacht", zei de oude man lachend. „Kun je ook een slot maken?"

„Zeker, heer. Ik heb het bij mijn vorige baas dikwijls genoeg gedaan."

„Nu, dat wil ik wel eens zien. Hier is alles, wat je nodig hebt. Ik ga zolang de tuin in. Over een uur kom ik terug om te kijken, wat je er van gemaakt hebt."

Hij liet Noereddin nu alleen. Toen hij een uur later terugkwam, was deze met het slot klaar. Hij had er zijn uiterste best op gedaan; het was, meende hij, goed werk en hij verwachtte dan ook niets anders, dan dat de oude man tevreden zou zijn. Maar in plaats daarvan begon deze, toen hij het slot bekeken had, spottend te lachen.

„Is het niet goed?" vroeg Noereddin.

„Dat zal ik je laten zien", zei de andere. Hij nam een werktuig, peuterde even in het lot slot en.. het sprong open. „Is dat nu werk? Wat heb je aan zo'n slot? Geen penning is het waard.... Maar ik kan het wel wat verbeteren.." Enige minuten was hij bezig met kloppen, boren en vijlen, terwijl Noereddin stil toekeek. „Hier" zei hij toen. „Probeer nu eens, of je het open kunt krijgen."

Noereddin probeerde het met behulp van alle mogelijke gereedschappen. Maar na verloop van een kwartier moest hij het opgeven. „Ik kan het niet", zei hij.

„Dat had ik wel gedacht. Maar het betekent toch niets. Geef maar eens hier. „Kijk, zó......" Een enkele beweging met een van de gereedschappen en...... het slot was open.

„Knap gedaan", zei Noereddin.

„Och, ik ben in veel landen geweest en heb overal wat geleerd. Tegenwoordig werk ik eigenlijk het meest voor mijn pleizier, want geld heb ik genoeg. Luister nu, dan zal ik je een voorstel doen. Ik word oud en zou graag iemand hebben om me te helpen. Jij bevalt me en ik zie, dat er wat in je zit. Als je hier wilt blijven, zul je het goed hebben. Je helpt me dan in huis en tuin en ik leer je het sloten maken. Nu, wat zeg je daarvan?"

DOOR J. TOEBOSCH
OOSTERS VERHAAL

Noereddin nam dit voorstel gaarne aan. Hij bleef dus bij de oude man en had het er best. Hij kon het werk in huis en tuin gemakkelijk af, kreeg uitstekende kost en werd goed behandeld. Intussen leerde zijn meester hem het vak, en daar hij vlug van begrip en ijverig was, duurde het niet lang, of hij kende er al de geheimen van.

Op de duur werd het Noereddin hier echter toch wat stil, en toen een jaar verstreken was, zei hij tegen de oude man, dat hij wilde vertrekken. Ofschoon deze hem niet graag zag gaan, gaf hij hem toch groot gelijk en zo nam Noereddin een paar dagen later afscheid. Als bewijs van tevredenheid en vriendschap had zijn meester hem ook nog een sommetje geld gegeven. Zo ging hij welgemoed op reis en kwam weldra te Damascus aan.

Enige dagen zocht hij echter tevergeefs naar werk en zo kwam het geld van de oude man hem goed te pas. Tenslotte kwam hij terecht bij een smid, die een bekwame slotenmaker nodig had. Selim, zo heette de smid, zag spoedig dat het met zijn nieuwe knecht goed getroffen had. Want de sloten van Noereddin waren al gauw algemeen bekend en alle rijke lui wilden ze hebben. Wie zo'n slot op zijn deur of geldkist had, behoefde voor geen inbrekers bang te zijn. Selim kon ze gerust duur verkopen, want de vraag er naar was al zó groot, dat hij er niet aan voldoen kon. Hij verdiende dan ook veel geld, maar Noereddin kreeg daar niet veel van, want Selim was een gierig en hebzuchtig mens, die zijn knechts slecht betaalde. Noe-

reddin kreeg daar niet veel van, Noereddin was echter tevreden met zijn klein loon en werkte van de vroege morgen tot de late avond.

Ongeveer een jaar was hij bij Selim in dienst, toen in heel Damascus groot nieuws verteld werd de kalief had op de jacht de sleutel van de schatkamer verloren. Deze schatkamer bevond zich in een gewelf van het paleis, was door dikke muren ingesloten en voorzien van een zware ijzeren deur. Het slot van deze deur was meer dan een eeuw geleden door een beroemd werktuigkundige vervaardigd en een waar meesterstuk. Er was maar één sleutel van en die was in het bezit van de kalief. Wilde de schatmeester in 't gewelf zijn dan moest hij die sleutel eerst bij de vorst gaan vragen.

De schatkamer bevatte het geld, dat nodig was voor de dagelijkse betalingen van de staat en moest dus zo spoedig mogelijk geopend worden. De smid van het paleis werd er bij gehaald. Urenlang was hij bezig, maar hij kon niets uitrichten. De kalief liet een andere smid komen en toen ook deze geen raad wist, een derde en daarna een vierde. Tenslotte waren alle smeden van Damascus er geweest; de een had het zus, de andere zo geprobeerd, maar allemaal vergeefs. Ook Selim had zijn best gedaan, maar was evenmin als de anderen geslaagd. En Noereddin had hij niet wilde meenemen. Zijn knecht zou eens kunnen, waartoe de knapste smeden van de stad niet in staat waren.... Dat zou toch te erg zijn....!

Voor de kalief was het intussen een lastig geval. Wat te doen? Het gewelf laten openbreken? Dat zou veel tijd kosten en het paleis ernstig beschadigen. En dan zou weer een nieuwe schatkamer gebouwd moeten worden en dat was geen kleinigheid.

Terwijl de kalief nog nadacht, naderde de hofmeester. „Heer", zei hij eerbiedig, „ik heb gehoord, dat de smid Selim een knecht heeft, die een buitengewoon knap slotenmaker is."

„Laat die dan dadelijk hier komen!" beval de kalief.

De hofmeester haastte zich dit bevel uit te voeren, en weldra was Noereddin in het paleis.

„Ben jij in staat dit slot te openen?" vroeg de kalief ongelovig, toen hij de jongen zag.

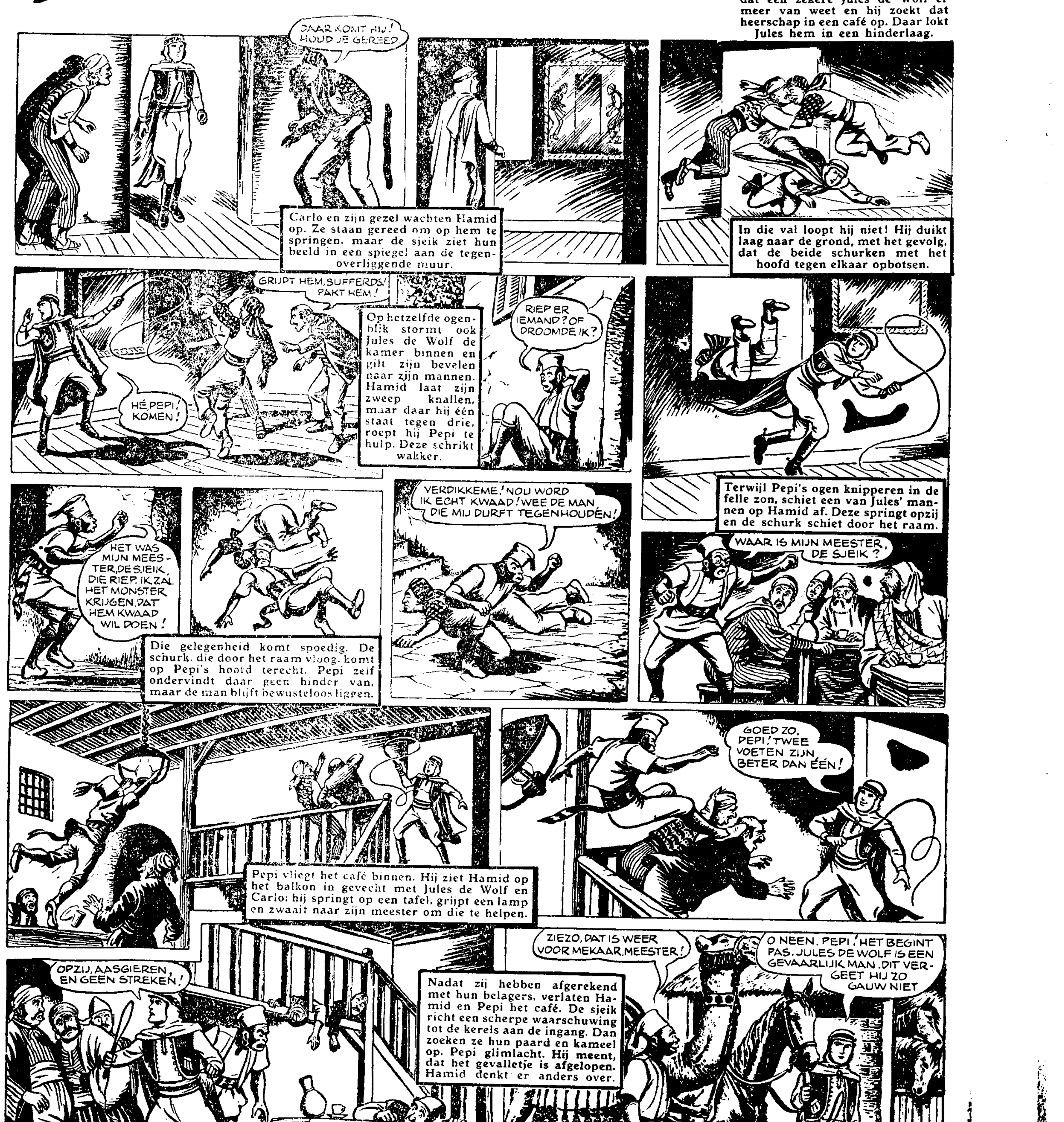
„Ik zal het proberen, heer kalief", antwoordde Noereddin bescheiden. Even later was hij druk aan het werk. Maar zo'n kunstig slot had hij nog nooit onder handen gehad. In het begin was dan ook al zijn moeite vergeefs. Maar hij gaf de moed niet op en...... opeens klikte het in het slot en.. de deur ging open....

Je begrijpt, dat de kalief in zijn schik was en dat hij Noereddin zijn compliment maakte over zijn knapheid. Maar toen liet hij Selim komen en die kreeg heel wat te horen, omdat hij die bekwame knecht niet dadelijk gezonden had en het zijn schuld zou zijn geweest, als het gewelf had moeten worden opengebroken. En als Noereddin niet voor hem om genade had gevraagd, was hij ook nog in de gevangenis geraakt.

Noereddin kreeg een ruime beloning en de opdracht, twee nieuwe sleutels te maken, een voor geregeld gebruik en een voor mogelijk verlies. En toen hij daamee klaar was, stelde de kalief hem in staat zelf een zaak te beginnen en die ging zó goed dat hij na verloop van enige jaren een welgesteld burger was, die algemeen geacht werd.

Hamid: DE DAPPERE

Hamid, de sjeik, en Pepi, zijn trouwe dienaar, hebben een koopman ontmoet, die beroofd werd, maar tegelijk van de rovers kostbare juwelen kreeg. Hamid begrijpt dat niet. Later komt hij tot de mening, dat een zekere Jules de Wolf er meer van weet en hij zoekt dat heerschap in een café op. Daar lokt Jules hem in een hinderlaag.

P. Sprockel	1	BOEK	Gilbert Reijes	10	„
Rudy Vonsee	1	BOEK	Iris Dovale	70	„
Orsine Kamperveen	1	BOEK	Aida Dongen	60	„
Elly Day	90	punten	Lino Virginia	20	„
Aurelio Martis	75	„	George Richardson	20	„
Marléne Berénos	80	„	Kiki Bernardus	20	„
Ronald Casseres	90	„	Jenny Fraai	75	„
Gerlinda Grep	50	„	Franklin Sanches	56	„
Huub Moeniralm	45	„	Frits Hasham	15	„
Philomena Martina	55	„	Waldemar van Eijma	45	„
Frans Algra	45	„	Vera Caster	50	„
R. Servage	45	„	Franciën Mulder	15	„
M. v. Langeveldt	70	„	Harold Noorden	60	„
Ingrid Pluim	60	„	Agrepina Maduro	30	„
Ronald Pluim	70	„	Vivienne Pietersz	85	„
M. Campagnard	90	„	Lenny Arron	95	„
Elio Borgschot	40	„	Claudina Becker	25	„
Oscar Day	30	„	Henry v. Meeteren	20	„
Marilú Capriles	35	„	A. Verstappen	65	„
Raymond de Windt	30	„	B. Snik	55	„
Silvia Maduro	30	„	Jan Masthof	25	„
Edmund Perry	55	„	Albert Davelaar	55	„
Faustina Frank	30	„	Ingrid Hosé	20	„
Stanley Davelaar	30	„	R. Vijzelman	30	„
Paulientje Vissers	40	„	Juan Lauff	70	„
Hubert Salas	30	„	Ilka Curiel	20	„
Vicky Ramos	90	„	Lucille Curiel	20	„
R. Devid	30	„	Wilma Espacia	10	„
Hannibal Sprock	30	„	Consuelo Tromp	30	„
G. de los Santos	25	„	Marlene Deira	40	„
Oscar Ugueto	45	„	Hans Gout	30	„
Ilse Dovale	56	„	Matilde Laurens	40	„
Frank v. Dongen	35	„	Steffie v. Dal	50	„
Lilian Chocolaad	15	„	Cleon Gout	30	„
Rotilio Rijsenburg	25	„	Grace Jonkhout	50	„
Gerrit Albertina	15	„	Petra de Cuba	20	„
Elvia Emerentiana	15	„	George Curiël	50	„
H. Rijzenburg	15	„	Wilda Curiël	20	„
Maria Römer	15	„	Mercedes Kampe	20	„
Geisla Truideman	15	„	Henri Wehl	30	„
Joice Henriquez	15	„	Mirtha Casseres	20	„
Erro Villareal	15	„	Edeltrud Juda	30	„
Herta v. Sprang	65	„	Enny Wever	20	„
Gladys Day	15	„	Ivan W. Ramos	10	„
Jan van Sprang	75	„	Oswin Casseres	10	„
A. Natzijl	15	„	Ingrid Haseth	20	„
Isidra Borgschot	10	„	Rudolf Jansen	10	„
Verginia Vonsee	20	„	Rodion van Eijma	10	„
Vilma Rijna	50	„	Donald Davelaar	30	„
Mevris Pijpers	10	„	Sigrid Casseres	10	„
Carla Floridas	30	„	Oswin Casseres	10	„
Georgetina Pluim	50	„	Richard L. Penha	20	„
Paul van Dongen	10	„	Wanda de Freitas	20	„
Mildred King	70	„	Robert Sanches	10	„
Joyce Perry	20	„	Judith Alberto	10	„
Norman Ugueto	90	„	Oscar Ugueto	20	„
Arline Ugueto	90	„	Delia Arron	10	„
Rene Ugueto	90	„	Jesse Maduro	20	„
Ivy Ignacio	40	„	Anna Elenburg	20	„
Emerita Gerard	30	„	Wim Smeets	10	„
Raquel Ramos	40	„	Eldrid Fontilus	20	„
Carlos Kranwinkel	50	„	Trudeke Stam	10	„
Roy de Vries	30	„	Ivonne Chin-Sue	10	„
Merle van Eijma	85	„	Adelgonda Juda	10	„
Marlene Kamperveen	95	„	Harold v. Eyma	10	„
Hella Chundro	55	„	Theo Vonsee	10	„
			Gerda Ho	10	„

Brief van Tante Corry

Deze week heeft Tante Corry het weer druk gehad met het doorlezen van alle brieven, die de neefjes en nichtjes geschreven hebben, en met het nakijken van de oplossingen. Lino Virginia schrijft, dat hij voortaan weer van de partij is. Emerita Gerard is naar Nederland voor een behandeling aan haar been.

Gerda Ho uit Aruba is een nieuweling in de kring van de „Amigoe" - kinderkrantfamilie. Van harte welkom, Gerda!

Grace Jonkhout schreef helemaal uit Nederland, dat zij de „Amigoe"-Kinderkrant nog lang niet vergeten is. Zij wil lid blijven en zij kon de andere neefjes en nichtjes op de Antillen misschien nu en dan eens wat interessants schrijven uit dat verre mooie land aan de Noordzee!

Jesse Maduro heeft een lange brief geschreven, waarin ze vertelt, hoe ze de tekenpuzzle heeft opgelost. Ze schrijft, dat ze „Panorama" erg mooi vindt. De Engelse versjes zijn heel leuk, Jesse! Evenals Jesse geeft ook Anna Catharina Elenburg een goede uitleg van de tekening uit de teken-puzzle.

Edeltrud Juda stuurt een leuk raadseltje. Tante Corry bewaart al die raadsels en puzzles, die de neefjes en nichtjes opsturen.

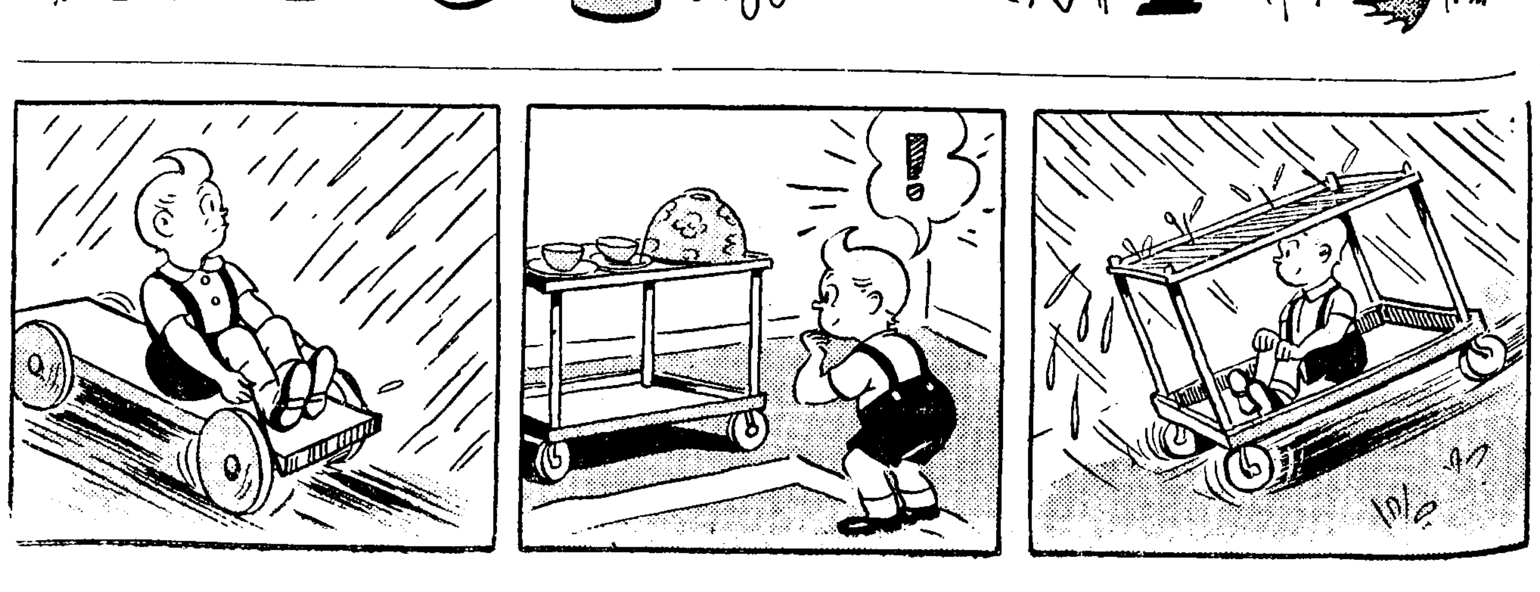
Misschien komen er wel eens een paar van in de krant.

Onder de goede oplossers van de laatste puzzle werd weer een boek verloot. P. Sprockel was de gelukkige. Rudy Vonsee en Orsine Kamperveen behaalden 100 punten en komen dus eveneens in aanmerking voor een boek.

En nu doen jullie je best maar weer eens op de spreekwoordenrebus. Denkt er aan: de oplossingen moeten binnen zijn vóór Zaterdag 2 October a.s.

Tante Corry

Prinses Ragnhild, oudste dochter van Kroonprins Olav van Noorwegen heeft het leven geschonken aan een zoon. Prinses Ragnhild is de vrouw van een bekend en welgesteld scheepsbouwer in Oslo.

CURACAO

De politicus in overheidsdienst

Willemstad. — De politiek gaat meer en meer het stadsbeeld beheersen. Dagelijks politieke vergaderingen der diverse partijen, waarin het woord groter is dan de daad.

Dagelijks sprekers, die in de Statenzaal nimmer een mond open doen en in de politieke koralen, die ons goede eiland kent, demagogen zijn met redenaarstalent begaafd.

Het is politiek wat de klok slaat en wij doen een oogje toe.

Maar dat wil niet zeggen, dat wij voor alles onze ogen moeten sluiten.

Het geeft bijvoorbeeld geen pas, dat een der eilandsambtenaren, die belast is met de inning van de huren der volkswoningen, van zijn positie misbruik maakt door de huurders onder politieke druk te zetten, middels partij pamfletten van de N.V.P..

Het geeft geen pas, dat bedoelde incasseerder de huurders met vage politieke beloften paait en hen wijst op de voordelen, welke de ene partij meer biedt dan de andere partij.

Wij hebben er geen bezwaar tegen, dat hij getuigt van zijn politieke gezindheid.

Maar dan te bestemder plaatse!

Tenslotte mogen wij het Bestuurscollege op deze omstandigheid wijzen met het verzoek corrigerende maatregelen te treffen.

Boktorren vernielen Zuikertuin's bomen

Willemstad. — De mispelbomen van het eens zo roemrijke Zuikertuintje zijn door insecten aangetast en worden langzamerhand totaal uitgehold. De Plantsoenendienst staat hier machteloos tegenover. Want het grondwaterpeil is dermate gezakt, dat de bomen droog staan. Het weinige water, dat nog rest, is buitendien zó zout — zelfs zouter dan het zeewater — dat de bomen daardoor geheel verziekt zijn.

Insecten, in casu de zogenaamde boktorren, dringen nu gemakkelijk deze bommen binnen om die van binnen uit te hollen. Een remedie is hier niet voor te geven. Gezonde bomen worden door de insecten met rust gelaten.

Het weer

Max. temp. 31.8 C (89.2 F), min. 26.8 C (79.1 F) en gem. 28.8 C (83.8 F). Max. wind 20, min. 7 en gem. 13 knopen. Vochtigheid 70,4%. Helder 10, licht bewolkt 9 en bewolkt 5 uren.

Haven: Vrachtschepen 6 in en 4 uit; tankschepen 10 in en 6 uit; zeilschepen 2 in en 6 uit. Passagiers landend 3, vertrokken geen en doorgaand 208.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 11 uit. Passagiers landend 68, vertrokken 62 en doorgaand 64.

Pietermaai parochie viert patroonsfeest

Willemstad. — De parochie van Pietermaai heeft grootse plannen voor de viering van haar patroonfeest: *O. L. Vrouw van de H. Rozenkrans* op Zondag 3 October. De feestviering bestaat uit twee delen. Zo is er een Triduum van voorbereiding op het Mariafeest dat wordt gehouden op *Woensdag 29, Donderdag 30 September en Vrijdag 1 October.*

Tijdens het Triduum is er 's morgens een gezongen H. Mis om 6 uur, terwijl 's avonds een plechtig Lof wordt gecelebreerd. De predicaties worden gehouden door de Zeereerwaarde pater A. Frunt O.P., pastoor van de Fatima-parochie te Suffisant.

Hier volgen de onderwerpen der predicaties:

1ste dag: De devotie tot de H. Maagd zal de wereld redden.

2de dag: Het Onbevlekte Hart van Maria zal overwinnen, als wij maar haar wensen vervullen.

3de dag: O. L. Vrouw, de Boodschapster Gods, schrijf een kruistocht uit van boete en gebed.

Feestdag van O.L. Vrouw van de H. Rozenkrans Zondag 3 October.

Om 9 uur een plechtige Hoogmis opgedragen met Te Deum, om 16.30 uur plechtig Lof op de speelplaats van de Zustersschool aan de Scharlooweg.

Een godsdienstig spel wordt opgevoerd, waarin de Boodschap van Maria te Fatima wordt uitgebeeld, en waarbij alle aanwezigen niet alleen toeschouwers, maar ook medespelers zijn.

Het belooft een mooi feest te worden, en verwacht wordt, dat zeer velen zullen deelnemen aan het Triduum en de Plechtigheden op Rozenkranszondag.

Bestuurder zonder rijbewijs

Willemstad. — Op de Caracasbaai reed hedenochtend om kwart voor drie een personenauto naar rechts van de rijweg, kwam in de greppel terecht en kantelde op zijn rechterzijde waarna de auto weer op zijn wielen terecht kwam. Een inzittende werd licht verwond. De wagen reed vermoedelijk met een te grote snelheid terwijl de bestuurder niet in het bezit was van een rijbewijs.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Met de „Boskoop" dat op 7 October hier wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers:

Mevr. G. Venema—Lichtenberg en 2 kinderen, Mevr. S. J. Ridderhof—Quellhorst, Mevr. M. C. Katwijk—Stuyfzand en 2 kinderen, Mevr. A. H. Rietdijk—v.d. Steeg en 3 kinderen Mevr. C. E. de Vries—Winter, Mevr. M. C. Jansen—Huybregts en 2 kinderen, Mevr. A. Levering—Marcus, Mevr. M. C. J. Nijhoff—Klop en 3 kinderen Mej. S. M. R. van Grieken, Mevr. Z. C. M. de los Santors, Mevr. J. M. v.d. Meer—Sjamaar en dochter, W. v.d. Water—Kok en 2 kinderen, Sgt d. KM. A. G. L. Hombergen, Sgt. d. KM. J. G. de Willige, Mevr. C. J. v.d. Oudenalder—Siebelink en 2 kinderen, heer P. Metz, heer J. Loos en 9 man Koninklijke Marine.

Voor Aruba: Mej. A. M. Laclé, Zuster A. A. C. van Abel, Zuster H. A. F. van Bommel, Zuster A. J. Bos, Zuster B. E. Th. van Kooten, Zuster A. M. van Mierlo en fam. J. D. F. Eekma—Walther en 2 kinderen.

Maj. van Lokven ontving „Bronzen Leeuw"

Willemstad. — Voor het front van de troepen is gisteren de Majoor van Lokven onderscheiden. In ons verslag meldden wij dat hij het Bronzen Kruis ontving. Velen van onze lezers hebben waarschijnlijk al begrepen, dat dit de Bronzen Leeuw moet zijn. Wij willen dit gaarne melden, temeer daar de betrokken persoon de Bronzen Leeuw ten volle heeft verdiend.

Gas Afdeling opent showroom

Willemstad. De Gas-Afdeling van de Overzeese Gas- en Electriciteits Mij. alhier gaat verhuizen. Zaterdagmorgen gaat alles naar een nieuwe moderne showroom, in de OGEM-building op het Brionplein. In dit gebouw is een prachtige afdeling gereserveerd voor het Gasbedrijf. Een van de luxe gasijskasten merk Servel, twee watergeysers en een gasfornuis staan in de nieuwe afdeling in werking. Klanten, die dus voortaan in deze nieuwe afdeling komen, kunnen de gastoestellen in bedrijf zien, waarbij een eenvoudige maar duidelijke en deskundige uitleg van de werking van deze toestellen wordt gegeven. De officiële opening vindt plaats op Maandag 27 September as. Het Brionplein wordt ongetwijfeld door deze nieuwe showroom opgefleurd.

Jongeman bedreigt vader met auto

Willemstad. — Op de Churchillweg kreeg de 22-jarige H.M.O. ruzie met zijn vader. In zijn drift nam de knaap de auto en reed hiermee op zijn vader in. Toen hij dichterbij kwam, week hij uit. Het was slechts de bedoeling om zijn vader bang te maken, maar toch kunnen dergelijke dingen ergere gevolgen hebben. De recherche heeft de knaap dan ook streng onderhouden over zijn gedrag.

„Van Speijck" in dok

Willemstad. — Hedenochtend is de oorlogsbodem Hr. Ms. „Van Speijck" bij de Fa. Nederhorst in het dok gegaan voor nodige reparaties. Het schip blijft enkele dagen in dok.

Norman Chumaceiro spoedig terug

Willemstad. — De heer Norman Chumaceiro, een der voorvechters van het hotel „El Curaçao", bevindt zich nog steeds in Amerika. Hier voert hij besprekingen met de deskundigen van de International Hotel Corporation. Waarschijnlijk keert de heer Chumaceiro de volgende week op ons eiland terug. Dan wordt met de bouw van het hotel begonnen.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade patrouilleert over het gehele eiland. Gisteren was haar „buit" vijf verbaaltjes, vijf assistenties en een lichte aanrijding. Er waren geen bijzondere gebeurtenissen te melden.

De kleintjes

Willemstad. — De Verkeersafdeling meldde ons hedenochtend, dat er gisteren twee lichte aanrijdingen door haar afdeling zijn behandeld.

ARUBA

Schip in nood?

Oranjestad. — Reeds gisteren circuleerden geruchten, dat er een schip in nood zou verkeren tussen Colombia en Aruba. Het zou de onder Braziliaanse vlag varende 1800 ton metende motortanker „Pharane" zijn. Bij informatie bleek, dat er officieel niets over deze zaak bekend was. De „Pharane" vaart regelmatig tussen San Nicolas en Barranquilla en was het laatst op 17 September van San Nicolas vertrokken. De havenmeester ontving gisteren een telegram, dat inderdaad een schip, genaamd „Pharane" bij Puerto Rico in nood verkeerde. Hieruit zou kunnen worden geconcludeerd, dat er sprake is van twee gelijknamige schepen. Want inmiddels werd op Aruba bericht ontvangen, dat de hier bekende „Pharane" normaal uit Barranquilla is vertrokken. Nadere inlichtingen konden wij momenteel niet verkrijgen.

De kiezerslijsten van nu en 1950

Oranjestad. — Ook voor deze verkiezing werden op 28 Februari van dit jaar de kiezerslijsten vastgesteld. In 1950 waren er 20 stemdistricten, dit jaar zijn er 25. Wij geven hierbij het aantal kiezers van dit jaar en tussen haakjes van 1950:

geboren te (in)		
Aruba	8977	(7877)
Curaçao	997	(786)
Bonaire	711	(657)
St. Maarten	1024	(969)
Saba	391	(386)
St Eustatius	301	(290)
Nederland	1160	(863)
Suriname	1228	(1249)
Buitenland	1559	(1142)
Indonesiërs	0	(32)

Uit bovenstaande cijfers blijkt dat er dit maal ruim twee duizend meer kiezers zijn dan in 1950. Hoewel er in 1950 ruim 14.000 kiezers waren, werden er voor de verkiezingen der Staten 11.991 en voor de Eilandsraad 12.770 stemmen uitgebracht. De verdeling was toen als volgt:

Partij	Staten	Eilandsraad
UNA di Playa	2070	1866
UNA di Campo	978	1430
O.A.P. (Vlaun)	1406	519
AVP	4474	4510
PPA	3063	4445

De postduiven vliegen

Willemstad. — De Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" heeft de laatste uit een serie van 5 wedvluchten voor jonge duiven georganiseerd vanaf Bonaire. Aan deze wedvlucht namen 10 liefhebbers deel, met een totaal aantal van 75 duiven.

De uitslag was als volgt:

Van Lit: 1, 12, 20
Vis: 2, 4
Gebr. Rober: 3, 15
Comb. Anemaet—De Boef: 5, 6, 7, 8, 17.
Willems: 9, 11, 22.
Zieck: 10, 13, 14, 24.
Paulina: 16, 19.
Boelhouwer: 18, 23, 25.
Hofmans: 21.

De eindstand is na deze wedvlucht:

Voor het **kampioenschap „Onaangewezen vogels"**:

Comb. Anemaet—De Boef 865 pt; Van Lit 822 pt; Vis 769 pt; Hofmans 57? pt; Zieck 542 pt; Jolen 507 pt; Gebr. Rober 477 pt; Willems 285 pt; Boelhouwer 213 pt; Paulina 242 pt en v.d. Ham 103 pt.

Voor het **kampioenschap „Aangewezen vogel"**: Vis 329 pt; Jolen 315 pt; Van Lit 294 pt; Gebr. Rober 283 pt; Comb. Anemaet—De Boef 274 pt; Boelhouwer 140 pt; Zieck 107 pt; Hofmans 81 pt en Willems 48 pt.

Voor de **„Three Horses Beer beker"**: Van Lit 954 pt; Comb. Anemaet—De Boef 707 pt; Gebr. Rober 685 pt; Hofmans 659 pt; Vis 656 pt; Jolen 647 pt; Willems 522 pt; Zieck 496 pt; Boelhouwer 404 pt; Paulina 332 pt; Trappenberg 240 pt; v.d. Ham 194 pt; v.d. Plaat 105 pt en Fikkert 13 pt.

De hoogst gemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald was 1475,454 meter per minuut.

Met deze serie werden de volgende kampioenschappen behaald: kampioens **„Onaangewezen vogels Jong Bonaire"**: Comb. Anemaet—De Boef.

Kampioens **„Aangewezen vogel Jong Bonaire"**: G. Vis.

Kampioen Duif Jong Bonaire: Comb. Anemaet—De Boef met Doffer S Curaçao 54—513.

Winnaar „Three Horses Beer beker": Toon van Lit.

Van de afdelingen

Waarom is de publieke telefoon verplaatst?

Oranjestad. — In de afdelingsvergadering zijn de verschillende punten, welke in de openbare vergadering naar de afdeling werden verwezen, besproken. Verschillende leden vroegen of de 3de wijziging van de begroting voor 1954 niet beter uitgesteld kon worden tot na het onderzoek bij de Dienst van Openbare Werken, in ieder geval voor zoveel betreft de gevraagde verhoging van het crediet voor onderhoud van wegen en riolen met *f* 50.000.; tevens werd gevraagd welke van de gelden, die bij deze begrotingswijziging worden gevraagd, reeds zijn uitgegeven.

Gevraagd werd hoe het stand met de oprichting van een T.B.C.-paviljoen op Aruba, en waarom een publieke telefoon op Savaneta verplaatst moest worden van de muur van een handelszaak naar de muur van een particulier huis, vlak naast de slaapkamer.

De Hondenverordening ontmoette geen bedenkingen. De diermerkenverordening vonden verschillende leden te diep ingrijpen in de vrijheid der ingezetenen. Andere leden verzochten het onderwerp ter nadere bestudering aan te houden. Van andere zijde werd het B.C. een compliment gemaakt dat het met dit ontwerp gekomen is; men zag hierin een constructieve en positieve maatregel om tot verbetering van de veestapel te komen en mede de mogelijkheid te openen, dat er op Aruba tenminste weer iets kan worden geplant, dat de kans krijgt om te groeien. Men wees er op, dat de geit meer ravage veroorzaakt dan alle andere dieren. Men zag voorts niet in, hoe men ooit op andere wijze dan de voorgestelde tot verbetering in de onhoudbare toestand zou kunnen komen.

De wijzigingen op de Algemene Politieverordening ontmoette hier en daar tegenstand, o.a. bij het houden van pluimvee. Overlast is volgens sommige leden afhankelijk van de grootte van het erf. Een lid opperde de wenselijkheid tot instelling van het instituut der „public hearings", zoals dit o.a. wel in Amerika bestaat, teneinde speciaal in gevallen als deze de ingezetenen de gelegenheid te geven hun bezwaren of wensen naar voren te brengen; de Raad is dan in staat met veel meer kennis van zaken omtrent de gevoelens van de gemeenschap te oordelen. Ook waren er enkele leden die bezwaren hadden tegen de verplichte richtingsaanwijzers ,of tegen de kleur rood of oranje.

De nieuwe Nederlandse Ambassadeur te Caracas

Caracas. — Hr Ms nieuwe ambassadeur in Venezuela, mr Johannes Christoffel van Beusekom, die eind October begin November in Caracas wordt verwacht, was het laatst ambassaderaad en zaakgelastigde te Karatsji. Hij werd geboren op 4 Januari 1908 te Den Haag en is gehuwd met Quirina C. van Doorninck. Na zijn opleiding op een H.B.S. in Den Haag studeerde hij Indologie en Indisch recht te Leiden. Vóór de oorlog was hij controleur binnenlands bestuur in Nederlands Indië (1931—1939). Hij kwam pas na de oorlog in de buitenlandse dienst. Mr. Van Beusekom is in de diplomatieke dienst werkzaam geweest te Madrid (1946—1948), Rangoen (1948—1950), op het ministerie van buitenlandse zaken te Den Haag (1950—1952), te Karatsji (1952—1954).

Doordat de heer Van Beusekom twee jaren in Madrid heeft gewerkt, spreekt hij vloeiend Spaans, hetgeen hem in Venezuela natuurlijk bijzonder van pas komt.

De Volksgezondheid in Venezuela

Caracas. — Blijkens een recent bulletin van het Venezolaanse ministerie van volksgezondheid vormen ingewandsziekten, zoals gastritis, duodenitis en colitis, de voornaamste oorzaken van sterfgevallen in Venezuela. Het sterftecijfer door dit soort ziekte, aldus het rapport, bedraagt 99 op 100.000 inwoners. De tweede plaats wordt ingenomen door kinderziekten, de derde plaats door hartkwalen, de vierde plaats door kanker en de vijfde plaats door tuberculose. Ongevallen als doodsoorzaak bezetten de achtste plaats.

De tuberculose, die in 1952 de tweede plaats innam, liep terug naar de vierde plaats. Daartegenover namen de gevallen van kanker toe.

Baggerwerk in haven van Maracaibo

Caracas. — Dezer dagen heeft de Construction Agregates of Venezuela C.A. een contract getekend met de Venezolaanse regering voor de uitvoering van een baggerwerk ten bedrage van 37 millioen bolivar in het bekken van Maracaibo. Het totale baggerwerk heeft een omvang van 19 millioen kubieke meter, en beslaat een terrein van 12.000 meter lengte, 340 meter breedte en 80 meter diep. Het werk moet omstreeks November 1955 opgeleverd worden.

Japanse luchtvaartmij. opent dienst op Venezuela

Caracas. — De Japanse luchtvaartmaatschappij zal binnenkort een geregelde passagiersdienst openen tussen Japan en Venezuela. Op negen October aanstaande wordt het eerste vliegtuig van deze maatschappij met aan boord de Japanse minister van Buitenlandse Zaken op het vliegveld van Maiquetía verwacht.

BONAIRE

Herhaling ....

Auto ramt muur van Club San José

Kralendijk. — De muur van de Club San José ligt weer tegen de grond. Dat is nu al de derde keer. Wonder boven wonder is de auto niet over de kop geslagen, maar is langs de muur doorgegleden, totdat er geen enkele steen meer op elkaar was. De linkerzijde van de auto is practisch helemaal vernield. De jongeman die achter het stuur zat reed hoogwaarschijnlijk met te grote snelheid, zodat hij uit de bocht vloog.

Toen het ongeluk gebeurde, probeerde hij en zijn vrienden, ze waren met hun zessen, de wagen naar een andere plaats te brengen. Ze duwden de auto tot in het straatje achter de Fratersschool met de bedoeling het te verbergen. Maar zij hadden buiten de waard gerekend. Een politie-agent, die vrij van dienst was, hoorde thuis de klop en hij ging direct op onderzoek uit. Hij vond de jongelui al duwend aan de auto. De auto moest daar blijven staan, maar de jongens gingen mee, om verhoord te worden.

Die zelfde dag gebeurde er op de weg naar Lac een ander auto ongeluk. Een grote truck, volgeladen met mensen die gingen pick-nicken, kantelde van de weg af. De chauffeur, die altijd zeer voorzichtig rijdt, brak zijn arm en een passagier brak zijn sleutelbeen. De anderen kwamen met de schrik af.

Pasanggrahan gesloten

Kralendijk. — Naar wij vernemen is de Pasanggrahan sedert geruime tijd gesloten als gevolg van het feit, dat een exploitatie van dit „hotel" niet lonend te krijgen is.

Het is niet duidelijk welke bestemming er aan gegeven wordt, geruchten willen, dat dit gebouw verhuurd gaat worden. Een uiteindelijke beslissing is evenwel door het Bestuurscollege nog niet genomen. Toch kan het zijn nut hebben dat het B.C. zich spoedig uitspreekt in de bestemming van dit gebouw, waarop geen revenuen, doch wel onderhoudskosten blijven rusten.

OPROEP

DE LANDSMINISTER VOOR FINANCIEN

roept sollicitanten op voor de vervulling van de betrekking van

Technisch Ambtenaar 1e klasse bij het Domeinwezen

Gegadigden moeten in het bezit zijn van het einddiploma van een Middelbaar Technische School, Afdeling Bouwkunde.

Voorts dienen zij over ruime ervaring te beschikken en in staat zijn de volgende werkzaamheden te verrichten:

a. het algemeen toezicht op de landsgebouwen;
b. het maken van nieuwe bouwplannen en verbouwingsplannen;
c. het verrichten van voorbereidende werkzaamheden t.b.v. openbare inschrijvingen;
d. het omschrijven van de uit te voeren werken; en
e. het uitoefenen van toezicht op de naleving van de aannemingsvoorwaarden.

Bezoldiging volgens schaal 42 van de Bezoldigingsregeling 1948: Ongehuwd minimum *f*. 4992.—, maximum *f*. 6336.— per jaar; gehuwd minimum *f*. 6240.—, maximum *f*. 7920.— per jaar, te bereiken na 10 dienstjaren.

Boven de bezoldiging worden de geldende toeslagen en toelagen genoten.

Schriftelijke sollicitaties, voor zoveel mogelijk vergezeld van bescheiden, welke voor de beoordeling van de sollicitatie van belang kunnen zijn, dienen vóór 1 October 1954 te worden ingediend bij de Administrateur van Financien.

De Landsminister voornoemd,
PLANTZ.

Eilandgebied Curacao

Dienst Watervoorziening

OPENBARE INSCHRIJVING

Ten Bestuurskantore, Bargestraat 63 worden vóór 27 OCTOBER 1954 te 11 uur v.m. aanbiedingen ingewacht voor de levering van:

a) GIETIJZEREN MOFBUIZEN;
b) GIETIJZEREN HULPSTUKKEN;
c) GEGALVANISEERDE STALEN PIJPEN;
d) GEGALVANISEERDE FITTINGS;
e) ONVERTIND. KOPEREN PIJPEN;
f) GIETIJZEREN STRAATPOTTEN;
g) KOPEREN STOPKRANEN.

Een omschrijving, waarop de specificatie van de goederen alsmede de leveringvoorwaarden zijn aangegeven is verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

Hoofd Dienst Watervoorziening
VAN STUIVENBERG

STATENVERKIEZING

KIESKRING CURACAO

Hierbij wordt ter openbare kennis gebracht dat het Hoofdstembureau in de kieskring Curaçao op 25 September a.s. des voormiddags te tien uur ten burele van de Voorzitter van het Hoofdstembureau op het Bevolkingsregister, Pietermaai 23, een openbare zitting zal houden ter beslissing over de geldigheid der op 20 September 1954 ingeleverde candidatenlijsten en over de handhaving van de daarop voorkomende candidaten.

Namens de Voorzitter van het Hoofdstembureau,
Het Hoofd van de Afd. Burgerlijke Stand,
Bevolkingsregister en Verkiezingen,
A. L. HOLLANDER.

Conflict in marine-leiding

Nieuw Guinea maritiem onvoldoende beschermd?

Amsterdam. — Het dagblad „De Telegraaf" spreekt over een conflict in de hogere marineleiding en zegt, dat de overdracht der verdediging van Nederlands Nieuw Guinea aan de Koninklijke Marine door de Landmacht heeft geleid tot een zeer ernstige controverse tussen de hogere marineleiding en generaal-majoor P.J. van Rijn, de commandant van de mariniers. Deze acht, volgens „De Telegraaf", de getalssterkte van zijn corps voor de nieuwe taak onvoldoende en meent niet langer de verantwoordelijk voor de marinierstaken te mogen dragen.

Tekort aan personeel

De controverse begon, nadat door de regering was bekendgemaakt, dat de taak van de Landmacht in Nieuw Guinea door de marine wordt overgenomen. De marineleiding delegeerde de opdracht van de mariniers, waardoor dit corps een aanzienlijke troepenmacht aan zijn vredessterkte moest onttrekken. Hierdoor dreigde een goede uitvoering der andere marinetaken, zoals de levering van detachementen aan de Nederlandse Antillen en voor de oorlogsschepen, in het gedrang te komen.

„De Telegraaf" memoreert de aanstaande commando-overdracht der mariniers van Van Gijn aan generaal-majoor H.O. Romswinckel op 23 September en het eveneens in hogere marinekringen bestaande plan om de mariniers-eenheden aan boord van oorlogsschepen op te heffen, waarmee dan het verdedigingsgat in Nieuw Guinea moet worden gestopt. „De Telegraaf" acht deze maatregel lijnrecht in strijd met de werkwijze van de NAVO partners Engeland en Amerika, waar men juist bezig is de mariniersdetachementen op de oorlogsschepen uit te breiden. De suggestie om de leemten in het overladen mariniers-corps op te vullen met personeel uit de marine zelf, blijkt onmogelijk door de personeelsmoeilijkheden bij de marine. Dit kwam enkele weken geleden nog tot uiting, toen aan het verzoek van de Zuidafrikaanse regering om Nederlandse marine-assistentie bij de opbouw van de Zuidafrikaanse vloot niet kon worden voldaan, aldus „De Telegraaf".

H. M. Koningin Juliana heeft dezer dagen in den Haag een bezoek gebracht aan het Congres voor Vrijheid en Gebondenheid dat in de Haagse Dierentuin gehouden wordt.

In de aap gelogeerd

Plaatje met Farouk mislukt

Amsterdam. — Onder de titel „Een aap voor de wereld" schrijft het „Algemeen Handelsblad" het navolgende:

J. Fred Muggs is de rijkste, de meest bereisde en meest besproken aap ter wereld. Hij is een chimpansee, die in dienst is genomen door een Amerikaanse televisie-maatschappij, en hij treedt met wisselend succes op in de programma's die speciaal voor hem zijn samengesteld.

Onlangs heeft hij in opdracht van zijn werkgevers en in gezelschap van zijn promotor een tocht om de wereld gemaakt, waarbij hij een schat van ervaringen heeft opgedaan, die ongetwijfeld aan zijn mensenkennis ten goede zal zijn gekomen. De promotor huldigt, over de wijze, waarop een aap zich behoort te gedragen, onorthodoxe denkbeelden. Dit bleek reeds het vorig jaar, toen hij in de Verenigde Staten de film over de kroning van koningin Elizabeth door het optreden van J Fred Muggs liet onderbreken, die met een welwillende glimlach de kijkers een stuk zeep toonde waarvoor reclame moest worden gemaakt. Slechts nadat Muggs duidelijk had laten weten welke zeep hij prefereerde, kon de kroningsplechtigheid voortgang vinden. Het Britse volk toonde zich over een en ander zeer verontwaardigd, en op zijn wereldreis heeft Muggs thans Groot-Britannië links laten liggen. Hij begaf zich naar Frankrijk, doch dit land beantwoordde evenmin aan de verwachtingen, die Muggs' promotor koesterde. De Fransen weigerden Muggs' beroemdheid te erkenen, de pers negeerde hem, en slechts Art Buchwald van de N.Y. Herald Tribune verscheen om zijn landgenoot een interview af te nemen. Vervolgens ging Muggs naar Italië, waar de ontvangst echter ook zeer koel was. De Italianen ontzegden hem een plaats in de eerste klasse coupé's van hun treinen en gingen zelfs zover, hem te verbieden, zich te laten fotograferen voor standbeelden van nationale beroemdheden.

In Rome trof hij Faroek aan, doch deze weigerde samen met hem voor een foto to poseren. Door de reis van Muggs is opnieuw duidelijk geworden, hoe moeilijk de verhouding tussen aap en mens in feite is. Gekooide apen wekken de lachlust, aangekleden apen onder bepaalde omstandigheden woede.

Russische as (atoom) regen op Japan

Tokio. — Tokiose bladen geven Rusland de schuld van radio-actieve regen, die Zaterdag in Japan zou zijn gevallen. De universiteit van Nigata had ontdekt, dat deze regen in hoge mate radio-actief was. De wind kwam uit Siberie, waar volgens berichten uit Moskou de Sovjet-Unie onlangs proeven met atoomwapens nam.

New Delhi. — De bevolking van India is in het afgelopen jaar met vier millioen zielen gestegen tot 367.750.000 zielen. Sedert 1951 steeg de bevolking met 14 millioen zielen.

Brengt huwelijk nervositeit mee?

Zo erg is het niet

Amsterdam. — Het „Algemeen Handelsblad" schrijft onder de kop „Huwelijk en Oorlog" het navolgende:

Tot de oorzaken van het feit, dat in deze tijd zoveel mensen ten prooi zijn aan een slopende nervositeit, behoort ook het huwelijk, aldus is vastgesteld door de Wereldfederatie voor geestelijke gezondheid, die in Londen vergaderde. Deze mededeling heeft bij velen onsteltenis teweeg gebracht. Tot dusver werd immers algemeen aangenomen, dat de huwelijkse staat in belangrijke mate bijdroeg tot een lang leven zonder psychosen, en deze illusie werd door talrijke sociale instellingen met statistieken ondersteund. Doch de geleerden vorsen rusteloos verder en onophoudelijk dienen zich nieuwe feiten aan. Het huwelijk, zo zei een van de deelnemers aan de vergadering van de gezondheidsfederatie, brengt meer mankementen van de geest aan het licht dan de oorlog, en slechts een langdurige krijg in de loopgraven is enigszins met het huwelijk te vergelijken. Uit andere bron wordt weer vernomen, dat voor de spanningen waarvan hier sprake is, soms als oorzaak kan worden aangegeven, dat er slechts twee mensen bij de rechtelijke staat zijn betrokken. Natuurlijk kunnen ook spanningen worden opgewekt door drie mensen, doch deze zijn weer van andere aard, dan die waarvan hierboven sprake was. De spanningen, waarover de gezondheidsfederatie heeft gesproken, dienen ter onderscheiding van de andere „existentieel" te worden genoemd.

De Italiaanse essayist Constufino, die dit alles las, wenste als onafhankelijk denker het niet zomaar aan te nemen. Vooral de vergelijking tussen huwelijk en oorlog trof hem, en tenslotte raadpleegde hij zijn bibliotheek. In het „Journal d'un simple soldat", geschreven door Gaston Riou, en daterend uit 1916, vond hij de volgende passage: „Men staat, kleedt zich aan, men maakt een wandelingetje, kijkt eens of men luizen heeft, droomt, maakt zich kwaad, voelt zich vertederd, sluit zich op in zichzelf; en dat alles in gezelschap.... Soms, 's morgens bij de reveille, die reveille zonder enige waardigheid, waarbij gevloekt wordt, waarbij dezelfde stem je dezelfde grofheden toeblaft, voel je je bekropen door walging.... Ja, ik weet het nu, dit leven, alle dagen en nachten, hart aan hart, neus aan neus, ja, dat is het vagevuur...." Nu, zó erg is het met huwelijk werkelijk niet!

Anton Karas van Harry Lime heeft voor zijn Gasthaus de drank-vergunning gekregen. Hij is nu gered van het bankroet, dat hem bedreigde, toen zijn vergunning enkele maanden geleden werd ingetrokken.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid v d Red.)

Naar één overkoepelend orgaan

Op de Nederlandse Antillen bestaan thans drie voebalbonden te weten de Curaçaose Voetbalbond; de Aruba Voetbalbond en de Bonariaanse Voetbalbond. Elk dezer bonden behartigt de voetbalbelangen op het *eiland* waarop zij gevestigd zijn. Zeggenschap over de voetbalsport, de organisatie enz. daarvan buiten het betrokken eiland heeft geen der drie bonden. De Curaçaose Voetbalbond, die vroeger als de Kolonie Curaçao vertegenwoordigende Bond het lidmaatschap van de FIFA verkreeg, had toen ten tijde daardoor enige zeggenschap over de bestaande voetbalbonden op de andere eilanden van de Kolonie.

In dat oude tijdperk was gezien de toen ter tijde figerende Staatkundige verhoudingen deze aansluiting van de C.V.B. bij de FIFA, gelet op de Fifa-statuten, mogelijk wel de enigste oplossing.

In het jaar 1941 begreep men, zowel op Curaçao als op Aruba, reeds de minder juiste wijze van aansluiting en vertegenwoordiging van de FIFA en was men blijkbaar in sportkringen op Curaçao en Aruba het eens, dat de Fifavertegenwoordiging van de C.V.B. voor de toen nog Kolonie Curaçao niet juist was. Door samenwerking tussen de C.V.B. en A.V.B. werd op 20 December 1941 opgericht de „Nederlandse Antillen Voetbalbond" en de Statuten van deze Bond werden na de vaststelling in de algemene Ledenvergadering op Curaçao dd. 20 December 1941 bij Gouvernements Beschikking no. 84 dd. 10 Juli 1942 goedgekeurd. Voorzitter van deze Nederlandse Antillen Voetbalbond was de heer Dr. C. F. Gronemeyer terwijl als secretaris de Heer H. A. Dennert fungeerde.

Deze N.A.V.B. vroeg toen ten tijde het lidmaatschap van de FIFA aan omreden de algemene vergadering tot Fifa-aansluiting had besloten. Dat zowel de Curaçaose Voetbalbond als de N.A.V.B. deze voor de Nederlandse Antillen zeer belangrijke beslissing namen moge blijken uit artikel 15 van de Statuten van de Nederlandse Antillen Voetbalbond waar o.a. letterlijk staat vermeld:

„Overeenkomstig het beslotene in de oprichtings vergadering van de 20ste December 1941 keert het lidmaatschap van de „Federation Internationale de Football Association" als dan terug naar den Curaçaoschen Voetbalbond, die dan onder deze naam het gebiedsdeel zal vertegenwoordigen; terwijl in artikel 2 punt 5 a. van het Huishoudelijk Reglement van de Curaçaose Voetbalbond het volgende staat vermeld: „Het lidmaatschap van de Federation Internationale de Football Association, OVERGEDRAGEN bij diens oprichting op 20 December 1941 aan den Nederlandschen Antillen Voebalbond, komt bij eventuele ontbinding van den Nederlandschen Antillen Voetbalbond terug tot den C. V.B. die onder dezen naam het Staatsdeel zal vertegenwoordigen, zoals vastgesteld in artikel 15 der Statuten van de N.A.V.B.

Het blijkt dus uit vorenstaande wel overduidelijk, dat reeds in 1941 zowel op Curaçao als op Aruba het onredelijke en onwenselijke van een Fifavertegenwoordiging van de C.V.B. over de verschillende eilanden werd ingezien en het grote belang begrepen werd van een Fifavertegenwoordiging door een ECHT NATIONAAL lichaam.

Dat thans met de steeds verder doorgevoerde autonomische Staatkundige veranderingen op de Nederlandse Antillen, het niet langer mogelijk is dat een *eilandelijke bond* als z.g. nationale bond van de Nederlandse Antillen welke de internationale vertegenwoordiging over de hele Nederlandse Antillen moet behartigen kan worden erkend, is dan ook door een ieder wel te begrijpen. Bij herhaling hebben zich in dit verband moeilijkheden voorgedaan (vertegenwoordiging van de Nederlandse Antillen op buitenlandse sportevenementen enz.) en zullen zich in de toekomst blijven voordoen waardoor het algemeen belang van de Nederlandse Antillen zeker niet gediend is.

Ook de Fifa acht een dergelijke vertegenwoordiging in strijd met het sportbelang gezien het bepaalde in artikel 24 van het Fifa Statuut waar onder het hoofd: „Loss of membership" onder punt 4 als volgt wordt bepaald: *„Membership of the Federation shall cease: — by disaffilation on the grounds that the National association is no longer a real national association for football in its country."*

Gelet op de Staatkundige hervormingen in de Nederlandse Antillen waarbij ieder eiland zijn eigen belangen dient te behartigen ook voor wat betreft de Volksontwikkeling waarvan de Lichamelijke opvoeding en sportbeoefening een deel uitmaken, dient naar d.z.m. een REAL NATIONAL association de FIFA op de Nederlandse Antillen te vertegenwoordigen en dat een Nederlandse Antillen Voebalbond hiervoor het aangewezen lichaam is, zal een ieder met ons eens zijn, of wel het Fifalidmaatschap wordt aan een organisatie op ieder eiland verleend en dan rechtstreeks.

Zolang de C.V.B. geen zeggenschap over de sportverenigingen of sportorganisaties op de andere eilanden dan Curaçao op de Nederlandse Antillen heeft door bv. voetbalcompetities te organiseren, enz., zal in verband met de Staatkundige hervormingen op de Nederlandse Antillen en gelet op de Fifareglementen en Statuut deze CVB niet de „real national Association" zijn De vertegenwoordiging van de FIFA op de Nederlandse Antillen kan dan ook slechts geschieden door een Nederlandse Antilliaanse Voetbalbond of wel door een op ieder eiland apart gezetelde Bond.

In het belang van de voetbalsport op de Nederlandse Antillen is het te hopen, dat in deze aangelegenheid spoedig een reorganisatie komt.

De Tukker

Van het Schaaktournooi

Nederland op de laatste plaats

Amsterdam. — De resultaten van de uitgespeelde afgebroken partijen in het FIDE-landenschaaktournooi luidden:

Winnaarsgroep:

Achtste ronde: Argentinië — Engeland 3-1; Bulgarije — Tsjechoslowakije 1½-2½; IJsland — West-Duitsland 1-3; Hongarije — Nederland 3-1; (Kluger-Donner 0-1, Gereben-Van Scheltinga 1-0); de Sovjet-Unie — Joegoslavië 2½-1½.

De stand luidt: 1. Rusland met 25 punten; 2. Argentinië 20 punten; 3 ex aequo Joegoslavië en West-Duitsland 19½ punt; 5. Tsjechoslowakije 18½; 6 Hongarije 18 punten; 7. Israël 17½ punt; 8. Nederland 16 punten.

Klassificatiegroep:

Zevende ronde: Italië — Frankrijk 1-3; Denemarken — Colombia 1½-2½.

Achtste ronde: Griekenland — Zwitserland 3-1; Frankrijk — Denemarken 1-3; Noorwegen — Oostenrijk 1-3; Finland — Canada ½-2½ (voorlopig).

Internationaal voetbal

Kopenhagen. — De voetbalwedstrijd Denemarken — Zwitserland is geëindigd in gelijk spel (1—1). Noorwegen speelde eveneens gelijk (1—1) tegen Zweden. Hongarije sloeg Roemenië met 5—1.

Mercedes-successen in Duitsland

Berlijn. — De Grote Prijs van Berlijn is een schitterend succes geworden door de uit Juan Fangio, Karl Kling en Hans Hermann bestaande Mercedes-ploeg. Nadat ze elkaar talloze malen aan de kop hadden afgewisseld, ging tenslotte Kling als eerste door de finish met twaalf meter voorsprong op Fangio en Hermann. Hij haalde een gemiddelde van 213,5 km. per uur, waaruit de wedstrijd-officials concludeerden, dat de Avusbaan de snelste ter wereld is. Kling noteerde 3 uur 39 min. 59,8 sec over 504 km. (60 ronden).

Van de ring naar het ziekenhuis

Bangkok. — Chamroen Songkitrat, de Siamese bokser, die Zondag door de Fransman Robert Cohen in een gevecht om het wereldkampioenschap Bantamgewicht op punten werd geslagen, is naar het ziekenhuis overgebracht. Als gevolg van vele harde slagen op zijn hoofd, blijkt hij een hersenschudding te hebben opgelopen.

Regen oorzaak van atoom ontploffingen

Heidelberg. — Prof. Misjiwaki, een Japanse atoomgeleerde, is van mening, dat atoomontploffingen verantwoordelijk zijn voor slecht weer. Japan, zo zei hij, heeft na de proeven met de waterstofbom in de Stille Oceaan een regenachtige zomer doorgemaakt. Alle weersvoorspellingen door de meteorologen weken van de werkelijkheid af.

Volgens prof. Misjiwaki vormen de millioenen radio-actieve stofdeeltjes, die door een atoomontploffing 50 km hoog het luchtruim worden in gesmeten, een kern, rondom welke het vocht kan kristaliseren. Eén enkel zulk stofdeeltje kan 30.000 regendruppels produceren, aldus de spreker.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Uitzending voor de kleinere kinderen in het Papiament
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
19.00 Boletin di noticia
19.10 Trio San Felix
19.30 Wat de handel U biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Sexteto Antillano
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Woensdagavond concert,
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.00 Chinees kwartiertje
20.15 Gevarieerde muziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
23.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.30 Programma van Kan N.V.
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Peticiones
21.00 Amateur-uur
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Vertelling voor kinderen
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 U vraagt.... wij draaien.
19.30 Schaak-Olympiade te Amsterdam
19.38 Vrij en Blij.
19.48 Joods Nieuwjaar".
20.08 Intermezzo.
20.13 Persoverzicht
20.20 Catholica
20.23 Voor de West
20.55 Avondgebed: Door Ds. F. R. A. Henkels.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. 25 September S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19 J. D. tel. 4445
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier, Bosweg 14, J. D. tel. 4325

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276.
Van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-beurs opende onregelmatig doch bij het verdere verloop kreeg een vaste stemming de overhand, dank zij het gunstige nieuws uit de bedrijven, waarbij de omzet echter niet toenam. De markt sloot op een nieuw hoogtepunt voor dit jaar.

Aantal verhandelde fondsen 1182; hoger 546; lager 351; onveranderd 285; aandelenomzet 1.770.000; obligatie-omzet $ 2.560.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	171
Anaconda	41 1/4
Bethlehem Steel	78 1/4
Dupont de Nemours	140 5/8
General Electric	44 1/2
General Motors	85
Int. Tel and Tel	22 1/4
Shell Oil	58 1/2
Standard Oil of New Jersey	51 7/8
U.S. Steel	99 1/4
Royal Dutch	55 1/4

Beurs Caracas

Caracas. — De beursberichten van Caracas, ons opgegeven door Maduro & Curiels Bank, luiden:

Avenida Bolivar (4de Em)	94 %
Avenida Bolivar (5de Em)	92 1/2 %
Avenida Bolivar (6de Em)	91 %
Celanese pref.	Bs 860.—

AANKOMSTEN	TE CURACAO:	TE ARUBA:
Van de Gulfhavens:		
ms. „Agamemnon"	6 Oct.	——
ms. „Helicon"	20 Oct.	——
ss. „Bacchus"	——	4 Oct.
ss. „Castor"	——	18 Oct.
Van New York:		
ms. „Adonis"	29 Sept.	30 Sept.
ms. „Poseidon"	6 Oct.	7 Oct.
Van Amsterdam:		
ss. „Titus"	28 Sept.	——
ms. „Helicon"	29 Sept	——
ms. „Helena"	29 Sept.	30 Sept.
ss. „Breda"	6 Oct.	——

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ms. Hestia	28 Sept.	ss. Bennekom	29 Sept.
Antwerpen	ms. Hestia	28 Sept.	ss. Bennekom	29 Sept.
Aruba	ms. Adonis	29 Sept.	ms. Helena	29 Sept.
Barbados	ms. Willemstad	30 Sept.		
Barranquilla	ss. Orestes	23 Sept.	ss. Boskoop	8 Oct.
Cartagena	ss. Orestes	23 Sept.	ss. Boskoop	8 Oct.
Cristobal	ss. Titus	28 Sept.	ms. Oranjestad	18 Oct.
Gulfhavens	ms. Helicon	29 Sept.	ss. Trajanus	4 Oct.
Cd. Trujillo	ss. Telamon	13 Oct.		
La Guaira	ms. Adonis	29 Sept.	ms. Willemstad	30 Sept.
Maracaibo	ms. Helicon	29 Sept.	ms. Helena	29 Sept.
New York	ms. Helena	29 Sept.	ms. Agamemnon	6 Oct.
Port of Spain	ms. Willemstad	30 Sept	ms. Agamemnon	6 Oct.
Pto. Cabello	ms. Adonis	29 Sept.	ms. Poseidon	6 Oct.
Pto. Limon	ms. Oranjestad	18 Oct.	ms. Willemstad	15 Nov.
Pto. Plata	ss. Telamon	13 Oct.		
Pta. Cardon	ms. Helicon	29 Sept.	ms. Sarpedon	11 Oct.
Westk. Z. Am.	ss. Breda	6 Oct.	ss. Baarn	30 Oct.

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig.